

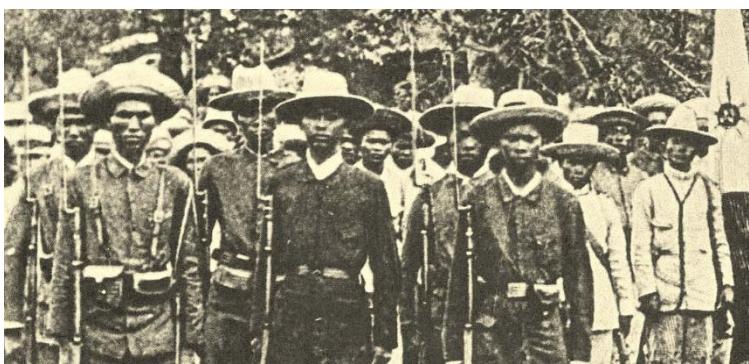

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or **BETRAY**
America's FOUNDING IDEALS?

illa

BISAYA CEBUANO

EXPLORING AMERICA'S HISTORY THROUGH COMPELLING QUESTIONS

www.inquiryhistory.com

QUESTION ELEVEN , PART ONE

DID THE IMPERIALIST ERA

EXPAND OR BETRAY

America's FOUNDING IDEALS?

EXPLORING AMERICA'S HISTORY THROUGH COMPELLING QUESTIONS

SUPPORTING QUESTIONS

- 1** DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?
- 2** DID AMERICA DESERVE THE OUTCOMES OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?
- 3** HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

DEVELOPED AND COMPILED BY
JONATHAN LOOMIS

SOURCES FOR ORIGINAL TEXT INCLUDE

c n x . o r g
courses.lumenlearning.com
ushistorytory.org
sageamericanhistory.net
learnonline.org
wikimediacommons.org

 CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION
4.0 INTERNATIONAL LICENSE

QUESTION ELEVEN , PART ONE

Did the IMPERIALIST ERA EXPAND or BETRAY America's FOUNDING IDEALS?

Since the early days of Jamestown colony, Americans stretching their boundaries to encompass more territory. When the United States was founded in 1776, the practice continued. The 1800s were spent defining the nation's borders through negotiation and war and as the 20th Century dawned, many believed that the expansion should continue.

Different groups pushed for overseas expansion. Industrialists sought new markets for their products and sources for cheaper resources. Nationalists claimed that colonies were a hallmark of national prestige. The European powers had already claimed much of the globe. America would have to compete or perish. Missionaries continually preached to spread their messages of faith. Social Darwinists such as Josiah Strong believed that American civilization was superior to others and that it was an American's duty to diffuse its benefits. Alfred Mahan wrote an influential thesis declaring that throughout history, those that controlled the seas controlled the world. Acquiring naval bases at strategic points around the world was imperative.

Before 1890, American lands consisted of little more than the contiguous states and Alaska. By 1920, America could boast a global empire. American Samoa and Hawaii were added in the 1890s by force. The Spanish-American War brought Guam, Puerto Rico, and the Philippines under the American flag. Through negotiation and intimidation, the United States secured the rights to build and operate an canal in Panama.

The country legitimately call itself an empire. But the transition was not without its critics. The American Anti-Imperialist League argued that the conquest of foreign lands betrayed America's founding ideas. How could a nation founded on liberty, conquer distant nations such as the Philippines, deny the Filipinos the rights accorded to Americans, and still claim to carry to be a model of enlightened freedom for the world to follow? If the Americans could rise up against a king in 1776, why shouldn't the Filipinos be equally justified in their rebellion against American rule?

Sukad sa unang mga adlaw sa kolonya sa Jamestown, ang mga Amerikano nga nagbutang sa ilang mga utlanan aron mosakop sa daghang teritoryo. Sa dihang natukod ang Estados Unidos kaniadtong 1776, ang pagpadayon nagpadayon. Ang 1800 nga gigugol sa pagtino sa mga utlanan sa nasud pinaagi sa negosasyon ug giviera ug sa pagkulud sa ika-20 nga Siglo, daghan ang nagtuog nga kinahanglan ng magpadayon ang pagpalapad.

Nagkalainlain nga mga grupo ang nagduso alang sa pagpalapad sa gawas sa nasud. Gipangita sa mga industriyalizado ang mga bag-ong merkado alang sa ilang mga produkto ug gigikanan alang sa mas barato nga mga kapanguhaan. Giangkon sa mga nasyonalista nga ang mga kolonya usa ka timaan sa pagkahalangdon sa nasud. Giangkon na sa mga gahum sa Europe ang kadaghanan sa kalibutan. Kinahanglan makikompetensya o mamaya ang America. Padayon nga nagwali ang mga misyonaryo aron ipakaylap ang ilang mga mensahen sa pagtuo. Ang mga sosyalistang Darwinista sama ni Josias Strong nagtuog nga ang sibilisasyong Amerikano labaw sa uban ug ng aki usa ka katudanan sa Amerikano nga ipakaylap ang mga benepisyo niini. Gisulat ni Alfred Mahan ang usa ka impluwensyal nga tesis nga nagpahayag nga sa tibuuk nga kasaysayan, kadtong nagkontrol sa kadagatan nagkontrol sa kalibutan. Mahinungdanon ang pagkuha sa mga sukaranan sa naval sa mga estratehikong punto sa tibuuk kalibutan.

Sa wala pa ang 1890, ang mga kayutaan sa Amerika naglangkob sa labi pa sa mga magkasumpaki nga estado ug Alaska. Pagka 1920, ang Amerika mahimong manghambug sa usa ka global nga imperyo. Ang American Samoa ug Hawaii gidugang sa 1890s pinaagi sa kusog. Ang Gubat sa Espanya-Amerikano nagdala sa Guam, Puerto Rico, ug Pilipinas ubos sa bandila sa Amerikano. Pinaagi sa negosasyon ug pagpanghilabot, gisiguro sa Estados Unidos ang mga katungod sa pagtukod ug pagdagan sa usa ka kanal sa Panama.

Ang nasud nga lehitimo nga nagtagawag sa iyang kaugalingon nga usa ka emperyo. Apan ang transisyon dili kung wala ang mga kritiko niini. Ang American Anti-Imperialist League nangatarungan nga ang pagsakop sa mga langyaw nga mga yuta nagtugyan sa mga ideya sa pagkatukod sa Amerika. Giunsa nga ang usa ka nasud nga natukod sa kalingkawan, madaog ang layo nga mga nasud sama sa Pilipinas, makalimud sa mga Pilipino ang mga katungod nga gihatag sa mga Amerikano, ug nag-angkon gihapon nga mahimong usa ka panig-ingnan sa nalamdagani nga kagawasan sa pagsunod sa kalibutan? Kung makabangon ang mga Amerikano batok sa usa ka hari sa 1776, ngano nga dili parehas nga katarungan ang mga Pilipino sa ilang pagrebeldet batok sa Amerikano nga pagmundo?

To advocates for imperialism, the answer was clear. America, as a leader among nations, had an obligation to spread the message of freedom and democracy. Although the cost may be high, less developed, and less civilized nations needed the United States and the European powers to show the way. In the eyes of the imperialists, foreign intervention was a way to spread the ideals of the Founding Fathers. Imperialism was a positive good, not a betrayal.

What do you think? Did the Imperialist Era expand or betray America's founding ideals?

Sa mga nagpasiugda alang sa imperialismo, klaro ang tubag. Ang Amerika, isip usa ka lider sa mga nasud, adunay obligasyon nga ipakaylap ang mensahe sa kagawasan ug demokrasya. Bisan kung ang gasto mahimo'g taas, dili kaayo maugmad, ug dili kaayo mga sibilisadong nasud nga gikinahanglan ang Estados Unidos ug ang mga gahum sa Europa aron ipakita ang pamaagi. Sa mga panan-aw sa mga imperialista, ang interbensyon sa langyaw usa ka paagi aron mapakaylap ang mga mithi sa Mga founding Fathers. Ang imperialismo usa ka positibo nga kaayohan, dili usa ka pagbudhi.

Unsa ang imong gihunahuna? Ang pagpalambo ba sa imperialistang Era o nagpahiuyon sa nagtukod nga mga mithi sa Amerika?

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

EXPAND or BETRAY

America's FOUNDING IDEALS?

INTRODUCTION

Historian Paul Kennedy has called the emergence of the United States as a player on world stage the most decisive change in late 19th Century. America saw herself as exceptional and felt justified in projecting influence beyond her borders. Americans still intended to avoid “entangling alliances” that George Washington had warned against but felt free to be more actively involved in the affairs of the world.

America had always been driven by the idea of manifest destiny, which was at first at first meant expansion over the whole continent of North America. With the ending of the frontier and the completion of the settlement from sea to shining sea, however, the impulse for further expansion spilled out over America’s borders. American isolationism began to change late in the century for a variety of reasons.

First, the industrial revolution had created challenges that required a broad reassessment of economic policies and conduct. The production of greater quantities of goods, the need for additional sources of raw materials and greater markets all called for American to look outward.

But did this have to happen? It’s true that money is a powerful motivator and American business leaders naturally wanted places to sell their products and find raw materials, but the same is true today and we do not need to invade China to buy and sell with the Chinese. Couldn’t the same have been true 120 years ago?

What do you think? Did America need to be an imperial nation?

PASIUNA

Ang istoryador nga si Paul Kennedy nagtawag sa pagtungha sa Estados Unidos isip usa ka magdudula sa entablado sa kalibutan nga labing makahuluganong pagbag-o sa ulahing bahin sa ika-19 nga Siglo. Ang America nakakita sa iyang kaugalingon nga talagsaon ug gibati nga gipakamatarung sa pag-impluwensyang nag-impluwensya lapas sa iyang mga utlanan. Gitinguha sa mga Amerikano nga likayan ang mga "nakagubot nga alyansa" nga gipasidaan ni George Washington batok sa kaugalingon apan mibati nga gawasnon nga mahimong mas aktibo nga moapil sa mga kalihokan sa kalibutan.

Ang Amerika kanunay nga gipatuyok sa ideya sa dayag nga padulangan, nga sinugdan sa sinugdanan gipasabut ang pagpalapad sa tibuuk nga kontinente sa North America. Sa pagtapos sa utlanan ug pagkahuman sa husay gikan sa dagat hangtod sa nagdaan-ag nga dagat, bisan pa, ang pag-agda alang sa dugang nga pagdaghan gipadayon sa mga utlanan sa Amerika. Ang American isolationism nagsugod sa pagbag-o sa ulahing bahin sa siglo tungod sa lainlaing mga katarungan.

Una, ang rebolusyon sa industriya nakamugna og mga hagit nga nanginahanglan usa ka halapad nga pag-reassess usab sa mga patakaran ug panggawi sa ekonomiya Ang paghimo sa mas daghang kantidad sa mga butang, ang panginahanglan alang sa dugang nga mga gigikanan sa hilaw nga materyales ug mas daghang merkado nga tanan nagtawag sa Amerikano nga magtan-aw sa gawas.

Apan kini nahitabo? Tinuod nga ang kuwarta usa ka kusug nga motivator ug ang mga lider sa negosyo sa Amerika nga natural nga gusto sa mga lugar nga ibaliya ang ilang mga produkto ug mangita mga hilaw nga materyales, apan parehas kini sa karon ug dili kinahanglan naton sulongon ang China aron makapalit ug magbaligya sa mga Intsik. Dili ba kini nahimo nga tinuod 120 ka tuig ang milabay?

Unsa ang imong gihunahuna? Ang Amerika ba kinahanglan nga usa ka nasud nga imperyal?

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

AMERICAN EXCEPTIONALISM

American Exceptionalism is the theory that the United States is inherently different from other nations. In this view, American exceptionalism stems from its emergence from the American Revolution, becoming what political scientist Seymour Martin Lipset called "the first new nation" and developing a uniquely American ideology based on liberty, egalitarianism, individualism, and the rule of We the People. Although the term American Exceptionalism does not necessarily imply superiority, many Americans come to see the United States as exceptional and therefore better than those other countries who are not exceptional. To them, the United States is the **City upon a Hill**, a shining example for other nations.

During the late 1800s, industrialization caused American businessmen to seek new international markets in which to sell their goods. Additionally, the increasing influence of **Social Darwinism** led to the belief that the United States was inherently responsible for bringing concepts such as industry, democracy, and Christianity to less developed savage societies. The combination of these attitudes and other factors led the United States toward imperialism.

Pinpointing the actual beginning of American imperialism is difficult. Some historians suggest that it began with the writing of the Constitution. Historian Donald Meinig argues that the imperial behavior of the United States dates back to at least the Louisiana Purchase. He describes this event as an, "aggressive encroachment of one people upon the territory of another, resulting in the subjugation of that people to alien rule." Here, he is referring to policies toward Native Americans, which he said were, "designed to remold them into a people more appropriately conformed to imperial desires."

Whatever its origins, American imperialism experienced its pinnacle from the late 1800s through the years following World War II. During this Age of Imperialism, the United States exerted political, social, and economic control over countries such as Hawaii, Russia, the islands of Micronesia, the Philippines, Cuba, Spain, Germany, Japan and Korea.

ALASKA

America's first real foray into acquiring territory outside of what we now call **the contiguous United States** was Alaska. Often overlooked, the purchase of Alaska from Russia marks the opening of America's Imperialist Era.

Russia owned the territory of Alaska and had ventured down the western coast of North America as far as Northern California, where they built Fort Ross, a mere two hour's drive north of San Francisco.

AMERICAN EXCEPTIONALISM

Ang Amerikano nga Pagbaliwala mao ang teorya nga ang Estados Unidos nga pihon nga lahi sa ubang mga nasud. Niini nga panan-aw, ang eksklusibo nga Amerikano naggikan sa pag-uswag gikan sa Rebolusyong Amerikano, nga nahimo nga siyentipiko sa siyentipiko nga si Seymour Martin Lipset nga gitawag nga "una nga bag-ong nasud" ug nagpalambo sa usa ka talagsaon nga ideolohiyang Amerikano pinasukad sa kalingkawan, egalitarianism, individualism, ug pagmando sa mga Katawhan. Bisan kung ang termino nga Amerikano nga Pagbaliwala dili kinahanglan magpasabut sa pagkalabaw, daghang mga Amerikano ang nakakita sa Estados Unidos nga talagsaon ug busa mas maayo kaysa sa ubang mga nasud nga dili talagsaon. Alang kanila, ang Unite States mao ang Siudad sa Bukid, usa ka masanag nga panignginan alang sa ubang mga nasud.

Kaniadtong ulahing bahin sa 1800, ang industriyalisasyon nagpahinabo sa mga negosyanteng Amerikano nga mangita sa bag-ong internasyonal nga merkado diin ibaligya ang ilang mga gamit. Dugang pa, ang nagkakado nga impluwensa sa sosyal nga Darwinismo nga hinungdan sa pagtuo nga ang Estados Unidos adunay katalagman nga responsable sa pagdala sa mga konsepto sama sa industriya, demokrasya, ug Kristiyanoismo sa dili kaayo naugmad nga mabangis nga mga katilingban. Ang kombinasyon sa kini nga mga kinaiya ug uban pang mga hinungdan nagdala sa Estados Unidos sa imperialismo.

Ang pagpunting sa tinuud nga pagsugod sa imperialismong Amerikano lisud. Ang pipila ka mga istoryador nagsugot nga nagsugod kini sa pagsulat sa Konstitusyon. Ang istoryador nga si Donald Meinig nangatarungan nga ang pamatasan sa imperial sa Estados Unidos nag-date hangtod sa Louisiana Purchase. Gihubit niya ang kini nga panghitabo ingon usa ka, "agresibo nga pagsakup sa usa ka tawo sa territoryo sa lain, nga miresulta sa pagsakop sa mga tawo nga maghari sa langyaw." Dinhii, siya nagtumong sa mga palisiya sa Katutubong Amerikano, nga giingon niya nga, "gilaraw sa ipasabut kini sa usa ka katawhan nga labi ka haom nga nahiuyon sa mga imperial nga mga tinghuha."

Bisan unsa ang sinugdanan niini, ang imperialismong Amerikano nakasinati sa kinatumyan niini gikan sa ulahing bahin sa 1800 hangtod sa mga tuig pagkahuman sa Gubat sa Kalibutan. Niining panahon sa Imperialismo, ang Estados Unidos nagpugong sa politika, sosyal, ug ekonomiya nga kontrol sa mga nasud sama sa Hawaii, Russia, mga isla sa Micronesia, Pilipinas, Cuba, Spain, Germany, Japan ug Korea.

ALASKA

Ang una nga tinuud nga una sa Amerika nga makuhang territoryo sa gawas sa gitawag naton karon nga United States mao ang Alaska. Kanunay nga dili mapugnang, ang pagpalit sa Alaska gikan sa Russia nagtimaan sa pagbukas sa Imperialist Era sa America.

Gipanag-iya sa Russia ang territoryo sa Alaska ug gipadayon ang kasadpang baybayon sa North America hangtod sa Northern California, diin gitukod nila ang Fort Ross, usa ka oras nga biayahe sa amihanang sa San Francisco. Ang gipaabut, bisan pa, nga ang pagpadayon sa usa ka halayo

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

Anticipating, however, that holding on to a distant territory on a different continent might be difficult and unprofitable, the Russians were in the mood to get rid of the territory and sent a German negotiator to meet with the United States. In 1867, Secretary of State William Seward purchased Alaska for \$7.2 million, a venture which critics referred to as **Seward's Folly**.

Only if gold were found, newspaper editors decried at the time, would the secretive purchase be justified. That is exactly what happened. Seward's purchase added an enormous territory to the country, nearly 600,000 square miles, and gave the United States access to the rich mineral resources of the region, including the gold that triggered the Klondike Gold Rush at the close of the century and later vast reserves of oil. As was the case elsewhere in the American borderlands, Alaska's industrial development wreaked havoc on the region's indigenous and Russian cultures.

ECONOMIC IMPERIALISM

While the United States slowly pushed outward and sought to absorb the lands in the American West and the indigenous cultures that lived there, the country was also changing how it functioned. As a new industrial United States emerged in the 1870s, economic interests began to lead the country toward a more expansionist foreign policy. By forging new and stronger ties overseas, the United States could gain access to international markets for export, as well as better deals on the raw materials needed domestically.

nga territoryo sa lainlaing kontinente mahimong lisud ug dili mapuslan, ang mga Ruso nangandoy nga kuhon ang territoryo ug nagpadala usa ka negosador sa Aleman aron makigtagbo sa Estados Unidos. Kaniadtong 1867, gipalit sa Sekretaryo sa Estado nga si William Seward ang Alaska sa kantidad nga \$ 7.2 milyon, usa ka pakigkosyo nga gipunting sa mga kritika nga Ganap ni Seward.

Kung makit-an ang bulawan, ang mga tigdumala sa pamantalaan nga nagdeklara sa oras, mapangatarungan ra ba ang pagtaga sa sekreto. Kana gyud ang nahitabo. Ang pagpalit ni Seward nagdugang usa ka dako nga territoryo sa nasud, hapit 600,000 milya nga square square, ug gihatagan ang pag-access sa Estados Unidos sa mga dato ng mineral nga mga kapanguhaan sa rehiyon, lakip ang bulawan nga nag-trigger sa Klondike Gold Rush sa hinapos nga siglo ug sa ulahiang daghang mga reserba sa lana. Sama sa nahitabo sa ubang mga lugar sa American borderlands, ang pag-uswag sa industriya sa Alaska nakadaot sa mga kultura ug kultura sa rehiyon.

Primary Source: Photograph

The Trans-Alaska Pipeline now carries millions of barrels of crude oil from wells in along the Arctic coast to ports in the South where it is loaded onto tanker ships and carried to refineries in California and elsewhere. This discovery of gold and oil have made Seward's purchase of Alaska from Russia appear to be one of the wisest and best deals America ever concluded.

Pangunang Punoan: Litrato

Nagdala karon ang Trans-Alaska Pipeline nga milyon-milyon nga bariles nga krudo gikan sa mga atabay sa daplin sa baybayon sa Arctic ngadto sa mga pantalan sa Timog diin gikarga kini sa mga barko nga tanke ug gidala sa mga refinery sa California ug sa uban pa. Kini nga pagdiskubre sa bulawan ug lana nakapahimo sa pagpalit ni Seward sa Alaska gikan sa Russia nga usa ka labing maalamon ug labing maayong pagtapos sa America nga natapos.

EKONOMI IMPERIALISMO

Samtang ang Estados Unidos hinay-hinay nga nagduso sa gawas ug nagtinguha nga masuhop ang mga yuta sa American West ug ang mga katutubong kultura nga nagpuyo didto, nagbag-o usab ang nasud kung giunsa kini pagliok. Ingon usa ka bag-ong industriyal nga Estados Unidos nga mitumaw sa 1870, ang mga interes sa ekonomiya nagsugod sa pagdala sa nasud ngadto sa usa ka labi pang nagpalapad nga patakaran sa langyaw. Pinaagi sa pagkalimot sa bag-o ug labi ka lig-on nga relasyon sa gawas sa nasud, mahimong makhuha sa Estados Unidos ang mga internasyonal nga merkado alang sa pag-eksport, ingon man usab mas maayo nga pakigsabot sa mga hilaw nga materyales nga gikinahanglan sa sulud sa nasud.

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

Did the IMPERIALIST CRI
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

The concerns raised by the economic depression of the early 1890s further convinced business owners that they needed to tap into new markets, even at the risk of foreign entanglements. Because of these growing economic pressures, American exports to other nations skyrocketed in the years following the Civil War, from \$234 million in 1865 to \$605 million in 1875. By 1898, on the eve of the new century, American exports had reached a height of \$1.3 billion annually. Imports over the same period also increased substantially, from \$238 million in 1865 to \$616 million in 1898. Such an increased investment in overseas markets in turn strengthened Americans' interest in foreign affairs.

At a time when business leaders such as Carnegie and Rockefeller had tremendous influence over political decisions, it is no surprise that politicians bent to the will of business.

RELIGIOUS IMPERIALISM

Businesses were not the only ones seeking to expand. Religious leaders and Progressive reformers joined businesses in the growing interest in American expansion, as both sought to increase the democratic and Christian influences of the United States abroad. Editors of magazines such as Harper's Weekly supported an imperialistic stance as the democratic responsibility of the United States. Several Protestant faiths formed missionary societies in the years after the Civil War, seeking to expand their reach, particularly in Asia. Missionaries conflated Christian teaching with American virtues, and began to spread both gospels with zeal. This was particularly true among women missionaries, who composed over 60% of the overall missionary force. By 1870, missionaries abroad spent as much time advocating for the American version of a modern civilization as they did teaching the Bible.

THE WHITE MAN'S BURDEN

"The White Man's Burden: The United States and the Philippine Islands", an 1899 poem by the British poet Rudyard Kipling, invites the United States to assume colonial control of that country.

In the poem, Kipling, the acclaimed author of such classics as The Jungle Book, exhorts the reader to embark upon the enterprise of empire, yet gives somber warning about the costs involved nonetheless. Perhaps serious or perhaps satire, the poem describes the virtues of spreading Western Protestant Christian culture despite the financial and military costs incurred by the imperialist power. This, according to Kipling was the **White Man's Burden** – that being superior implied the burden of teaching less civilized people. Clearly, it was a racist idea, but one held by many Europeans and Americans at the time.

Ang mga kabalaka nga gipatubo sa depresyon sa ekonomiya sa sayong bahin sa 1890 dugang nga nakapakombinsir ang mga tag-iya sa negosyo nga kinahanglan nila nga ma-tap sa mga bag-ong merkado, bisan sa peligro sa mga langyaw nga panghatid. Tungod sa nagkadako nga pagpit-os sa ekonomiya, ang pag-eksport sa Amerika sa ubang mga nasud nag-skyrock sa mga tuig pagkahuman sa Gubat sa Sibil, gikan sa \$ 234 milyon kaniadtong 1865 hangtod sa \$ 605 milyon sa 1875. Pagka-1898, sa bisperas sa bag-ong siglo, ang pag-eksport sa mga Amerikano nakaabot sa taas nga \$ 1.3 bilyon matag tuig. Ang mga import sa parehas nga panahon usab nagdako nga kadaghan, gikan sa \$ 238 milyon kaniadtong 1865 ngadto sa \$ 616 milyon kaniadtong 1898. Ang ingon nga usa ka dugang nga pagpamuhunan sa mga merkado sa gawas sa nasud makapalig-on sa interes sa mga Amerikano sa mga kalihokan sa langyaw.

Sa panahon nga ang mga lider sa negosyo sama sa Carnegie ug Rockefeller adunay dakong impluwensiya sa mga desisyon sa politika, dili ikatingala nga ang mga pulitiko nangako sa kabut-on sa negosyo.

GUSTO NGA IMPERIALISMO

Ang mga negosyo dili lamang mao ang nagtinguba sa pagpalapad. Ang mga lider nga relihiyoso ug mga progresibo nga reformador nag-apil sa mga negosyo sa nagkadako nga interes sa pagpalapad sa Amerikano, samtang ang duha nagtinguba nga madugangan ang demokratiko ug Kristohanong mga impluwensiya sa Estados Unidos sa gawas sa nasud. Ang mga editor sa mga magasin sama sa Harper's Weekly nagsuporta sa usa ka impreyalistang barongan ingon nga demokratikong responsibilidad sa Estados Unidos. Daghang mga relihiyoso nga Protestante ang nagporma mga misyonaryong mga katilingban sa mga tuig pagkahuman sa Gubat sa Sibil, nga nagtinguba sa pagpalapad sa ilang maabot, labi na sa Asya. Ang mga misyonaryo nagsalimo sa Kristohanong pagtulungan sa mga hiyas sa Amerikano, ug gisugdan ang pagkaylap sa maayong mga ebanghelyo. Tinuod kini labi sa mga misyonaryo sa kababayen-an, nga naglangkob sa kapin sa 60% sa kinatibuk-ang pwersa sa misyonaryo. Pagka-1870, ang mga misyonaryo sa gawas sa nasud migahin og daghang oras nga nagsugyot alang sa Amerikano nga bersyon sa usa ka modernong sibilisasyon sama sa ilang gitudio sa Bibliya.

ANG BUTANG NGA PUTANA

The White Man's Burden: The United States and the Philippine Islands, usa ka 1899 nga balak sa magbabala ng British nga si Rudyard Kipling, nag-imbita sa Estados Unidos sa pagkontrol sa kolonyal nga kontrol sa nasud.

Sa balak, si Kipling, ang giila nga tagsulat sa mga klasiko sama sa The Jungle Book, nag-awhag sa magbabasa nga magsugod sa negosyo sa emperyo, bisan pa nga naghatag pasidaan bahin sa mga gasto nga nahilambigít. Tingali serioso o tingali satire, gihisgotan sa balak ang mga hiyas sa pagkaylap sa kulturang Kristiyanismu sa Kasadpan bisan pa sa gasto sa pinansya ug militar nga gihimo sa impreyalistang gahum. Kini, sumala ni Kipling mao ang Burden sa White Man - nga ang labing supak nagpaila sa kabug-at sa pagtudlo sa dili kaayo sibilizado nga mga tawo. Klaro nga kini usa ka ideya nga rasista, apan usa nga gihintupa sa daghang mga taga-Europe ug Amerikano sa panahon.

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

Primary Source: Editorial Cartoon

Uncle Sam and John Bull, representing the United States and Great Britain, carry the people of their respective colonies toward civilization over rocks labeled "ignorance," "oppression" and "superstition." It is hard to image and more clear visualization of the racist idea of the White Man's Burden.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editorial

Si Uncle Sam ug John Bull, nga nagrepresentar sa Estados Unidos ug Great Britain, nagdala sa mga tawo sa ilang tagsatagsa ka mga kolonya padulong sa sibilisasyon sa mga bato nga gimarkahan nga "ignorante," "pagdaogdaog" ug "patuotuo." Lisud ang paghulagway ug mas klaro nga paghunahuna sa racist ideya sa White Man Burden.

EUROPEAN IMPERIALISM

Furthermore, even if Americans had reservations about expansionist, as many did, their doubts were often tempered by the fact that everybody seemed to be doing it. The late-1800s were a time of colonialism, when the European powers seemed bent on gobbling up all the underdeveloped areas of the world and turning them into colonies for military, commercial or political purposes. Europeans had divided Africa amongst themselves, without the consent of anyone in Africa. They were expanding into China. It was said that the sun never set on the British Empire since Britain controlled territory on every continent around the world.

Surely if the Europeans were doing it, many Americans figured, America could conquer foreign lands as well. Besides, if Britain, Italy, Germany or France got there first, Americans might be cut off from access to lucrative markets.

SEA POWER

Perhaps no one did more to promote the idea of empire than **Alfred T. Mahan**. Mahan was a former navy man and historian and in his 1890 book, **The Influence of Seapower upon History**, he suggested three strategies that would assist the United States in both constructing and maintaining an empire.

First, noting the sad state of the United States navy, he called for the government to build a stronger, more powerful version. Only a strong navy, he argued could protect American merchant ships as they plied the world's oceans expanding American trade.

Ang IMPERIALISMO sa EUROPEAN

Dugang pa, bisan kung ang mga Amerikano adunay mga reseryon bahin sa nagpalapad, sama sa kadaghanan, ang ilang mga pagduhaduha kanunay nga nasamok sa kamatuoran nga tanan nagbuhut niini. Ang ulahing bahin sa 1800 usa ka panahon sa kolonyalismo, kung ang mga gahum sa Europa ingon nga gidid-an ang pagdukod sa tanan nga wala'y kalabotan nga mga lugar sa kalibutan ug gihimo kini nga mga kolonya alang sa katuyoan sa militar, komersyal o politika. Gibahin sa mga taga-Europe ang Africa taliwala sa ilang kaugalingon, nga wala'y pagtugot bisan kinsa sa Africa. Nagkalapad sila sa China. Gióngon nga ang adlaw wala mosalop sa Imperyo sa Britanya sukad kontrolado sa Britanya ang territoryo sa matag kontinenten sa tibuuk kalibutan.

Tino kung ang mga taga-Europe naghimo niini, daghang mga Amerikano ang nakit-an, ang America makadaog usab sa mga langyaw nga kayutaan. Gawas pa, kung ang Britanya, Italya, Alemanya o Pransya una didto, ang mga Amerikano mahimong putlon gikan sa pag-abut sa mga mapuslanon nga merkado.

LABAN SA KAHAYAG

Tingali wala'y gihimo nga labaw pa aron mapalumbo ang ideya sa imperyo kay Alfred T. Mahan. Si Mahan usa ka kanhi tawo ug istoryador sa navy ug sa iyang 1890 nga libro, Ang Impluwensya sa Seapower on History, gisugyot niya ang tulo ka mga pamaagi nga makatabang sa Estados Unidos sa pagtukod ug pagpadayon sa usa ka imperyo.

Una, nikit-an ang masulub-on nga kahimtag sa navy sa Estados Unidos, gipatawag niya ang goyerno nga magtukod usa ka mas lig-on, labi ka kusgan nga bersyon. Usa ra ka lig-on nga navy, siya nangatarungan nga makapanalipod sa mga barkong negosyante sa Amerika

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

Second, he suggested establishing a network of naval bases to fuel this expanding fleet. This was vital, as the limited reach of steamships and their dependence on coal made naval coaling stations imperative for increasing the navy's geographic reach.

Finally, Mahan urged the future construction of a canal across the isthmus of Central America, which would decrease by two-thirds the time and power required to move the new navy from the Pacific to the Atlantic oceans.

Overall, Mahan made a strong case for his thesis: great nations controlled distant territory to enrich the mother country and had strong navies to protect trade.

Heeding Mahan's advice, the government moved quickly, passing the Naval Act of 1890, which set production levels for a new, modern fleet. By 1898, the government had succeeded in increasing the size of the navy to an active fleet of 160 vessels, of which 114 were newly built of steel. In addition, the fleet now included six battleships, compared to zero in the previous decade. As a naval power, the country catapulted to the third strongest in world rankings by military experts, trailing only Spain and Great Britain.

samtang nagplano sila sa kadagatan sa kalibutan nga nagpalapad sa patigayon sa Amerika.

Ikaduha, gisugyot niya ang pagtukod sa usa ka network sa mga base sa naval aron magamit kini nga nagpadako nga armada. Mahinungdanon kini, ingon ang limitado nga pagkab-ot sa mga singaw ug pagsandig sa karbon nga gihimo nga mga istasyon sa pag-coop sa dagat nga hinungdanon alang sa pagdugang sa geograhiya sa navy.

Sa katapusan, giawhag ni Mahan ang umaabot nga pagtukod sa usa ka kanal tabok sa isthmus sa Central America, nga mub-an sa duha-katulo sa oras ug kusog nga gikinahanglan aron mapalihok ang bag-ong navy gikan sa Pasipiko ngadto sa kadagatan sa Atlantiko.

Sa kinatibuk-an, si Mahan naghimo og usa ka lig-on nga kaso alang sa iyang tesis: ang mga bantog nga mga nasud nagkontrol sa layo nga teritoryo aron mapalambo ang nasud nga inahan ug adunay lig-on nga mga navy aron maprotektahan ang patigayon.

Ang pagpamati sa tambag ni Mahan, ang gobyerno dali nga naglihok, gipasa ang Naval Act sa 1890, nga nagtakda sa lebel sa produksyon alang sa usa ka bag-o, moderno nga armada. Pagka-1898, ang gobyerno nagmalampuson sa pagdugang sa kadak-an sa navy sa usa ka aktibo nga armada sa 160 nga mga barko, diin ang 114 bag-ong natukod nga puthaw. Gawas pa, ang armada karon gilakip unom ka mga barkong iggugubat, itandi sa zero sa miaging dekada. Ingon usa ka kusog nga kusog sa dagat, ang nasud nakakuha sa ikatulo nga labing kusog sa mga ranggo sa kalibutan sa mga eksperto sa militar, nga nagsubay lamang sa Spain ug Great Britain.

Primary Source: Photograph

Queen Liliuokalani, who gave up her thrown peacefully rather than see bloodshed and then lobbied unsuccessfully for the United States to intervene to correct the injustice.

Pangunang Punoan: Litrato

Si Queen Liliuokalani, kinsa mihatag kaniya nga malinawon sa baylo nga makit-an ang pagpaagas sa dugo ug dayon wala molampos para sa Estados Unidos nga mangilabot aron matul-id ang inhustisa.

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

Did the IMPERIALIST CRI
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

HAWAII

American interest in the Hawaiian Islands goes back to post-revolutionary days when American traders first started traversing the Pacific. Hawaii was a convenient stopping-off place for ships bound for China and Japan. American missionaries arrived in the islands in the early 19th Century. The scenery, climate and valuable crops like sugar and fruits attracted the attention of investors. In 1842, Secretary of State Daniel Webster recognized the importance of Hawaii for the United States. Native Hawaiians wanted to resist foreign intervention and saw the Americans as an ally in that effort. Although the United States made no move to annex or otherwise control Hawaii, American policy consistently sought to keep other nations from extending their influence over the islands.

In 1875, the United States signed a reciprocity trade treaty with Hawaii that admitted Hawaiian sugar to the United States duty free. Under the terms of the treaty, no Hawaiian territory was to be disposed of to a third party. The Reciprocity Treaty was renewed in 1884, and in 1887, rights to a fortified naval base at **Pearl Harbor** were added to the agreement. Later that year a revolution of White, mostly American, planters forced Hawaiian King Kalakaua to create a constitutional government, which was dominated by minority White Americans. By 1890, American planters controlled two-thirds of the land in Hawaii.

The McKinley Tariff of 1890 ended the favorable sugar trade situation for Hawaii, resulting in large losses for American planters. Americans also lost power when **Queen Liliuokalani**, a strong Hawaiian nationalist, acceded to the throne in 1891 following the deaths of her brother, King Kalakaua. An educated woman, she claimed that "Hawaii is for the Hawaiians!" and opposed political reforms. In 1893, a Sanford Dole, the son of an American missionary, formed a Committee of Safety to overthrow the native government. American Minister to Hawaii John L. Stevens violated international law by improperly ordering American Marines ashore from a warship, threatening the government. Dole became president of a new provisional government.

An annexation treaty was hastily sent to Washington and then submitted to the Senate by President Harrison, but, recognizing the obvious illegality of the overthrow, Democrats in the Senate blocked it. When President Cleveland took office in March 1889, he withdrew the treaty and ordered an investigation. Cleveland sent former congressman James Blount to Hawaii. Blount reported wrongdoing against Queen Liliuokalani, and President Cleveland tried to have her restored to her throne. However, the provisional government refused to step down and Cleveland was unwilling to use force in the matter.

HAWAII

Ang interes sa Amerika sa mga Isla sa Hawaii balik sa mga post-revolusyonaryo nga mga adlaw sa una nga nagsugod ang mga negosyante sa Amerika sa Pasipiko. Ang Hawaii usa ka maayong lugar nga hunong alang sa mga barko nga gihatud alang sa China ug Japan. Ang mga Amerikano nga misyonaryo miabot sa mga isla sa sayong bahin sa ika-19 nga Siglo. Ang talan-awon, klima ug bililhon nga mga tanum sama sa asukal ug prutas nakadani sa atensyon sa mga namuhunan. Niadtong 1842, gila sa Sekretaryo sa Estado nga si Daniel Webster ang kamahinungdanon sa Hawaii alang sa Estados Unidos. Gusto sa mga Lumad nga taga-Hawai nga pugangan ang interbensyon sa langyaw ug nakita ang mga Amerikano nga kaalyado sa maong paningkamot. Bisan kung ang Estados Unidos wala molihok sa usa ka annex o kung dili man makontrol ang Hawaii, ang palisiya sa Amerikano nga kanunay nga nagtinguba nga mapungan ang ubang mga nasud nga mapalapdan ang ilang impluwensa sa mga isla.

Niadong 1875, gipirmahan sa Estados Unidos ang usa ka tratado sa trade trade tali sa Hawaii nga nagdawat sa asukal nga Hawaii sa libre nga katungdanon sa Estados Unidos. Ubos sa termino sa tratado, wala'y teritoryo sa Hawaii nga itugyan sa ikatulo nga partido. Ang Reciprocity Treaty nabag-o kaniadtong 1884, ug kaniadtong 1887, ang mga katungod sa usa ka napalig-on nga base sa dagat sa Pearl Harbour gidugang sa kasabutan. Pagkahuman sa tuig nga usa ka rebolusyon sa White, kadaghanan Amerikano, ang mga magtatanum nagpugos sa Haring Kalakaua ni Hawaii nga maghimo usa ka gobyerno sa konstitusyon, nga gidumala sa minoria nga Puti nga Amerikano. Pagka 1890, ang mga Amerikano nga magtatanum nagkontrol sa duhatkilo nga bahin sa yuta sa Hawaii.

Ang McKinley Tariff sa 1890 nagtapos sa maayo nga kahimtag sa pamaliga sa asukal alang sa Hawaii, nga miresulta sa daghang mga pagkawala sa mga Amerikano nga magtatanum. Nawala usab ang gahum sa mga Amerikano sa diha nga si Queen Liliuokalani, usa ka lig-on nga nasionalistang Hawaii, nagpadako sa trono kaniadtong 1891 pagkahuman sa pagkamatay sa iyang igsoon, si Haring Kalakaua. Usa ka edukado nga babaye, giangkon niya nga "ang Hawaii para sa mga Hawaiians!" Ug gisupak ang mga reforma sa politika. Kaniadtong 1893, usa ka Sanford Dole, anak nga lalaki sa usa ka misyonaryo sa Amerika, nag-umol sa usa ka Komite sa Kalig-on aron mapukan ang gobyernong nasyunal. Ang Ministro sa Amerikano sa Hawaii Si John L. Stevens naglapis sa internasyonal nga balaod pinaagi sa dili husto nga pag-order sa American Marines gikan sa usa ka barkong iggugubat, nga naghulga sa gobyerno. Si Dole nahimong presidente sa usa ka bag-on temporaryo nga gobyerno.

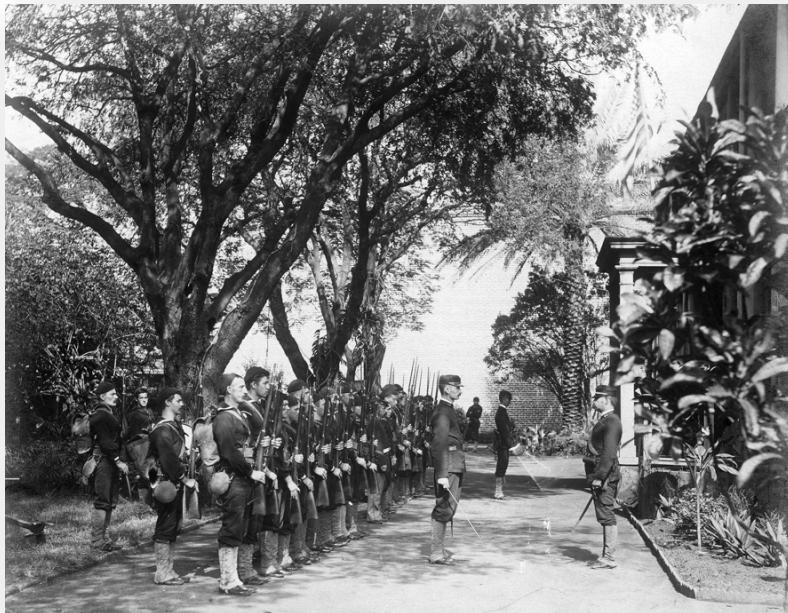
Ang usa ka kasabutan sa pagdugang nga pagdumala dali nga gipadala sa Washington ug dayon gisumite sa Senado pinaagi ni Presidente Harrison, apan, nga nahibal-an ang dayag nga pagkalapas sa pagpuwan, ang mga Demokratiko sa Senado ang nagbara niini. Sa pagkapangulo ni Presidente Cleveland kaniadtong Marso 1889, iyang gibiyana ang kasabutan ug gimando ang usa ka imbestigasyon. Si Cleveland nagpadala sa kahni kongresista nga si James Blount sa Hawaii. Gi-report ni Blount ang sayup batok ni Queen Liliuokalani, ug gisulayan ni Presidente Cleveland nga ipahiuli siya sa iyang trono. Bisan pa, ang provisional government nagdumili sa paglugsong ug si Cleveland dili gusto nga mogamit sa kusog sa usaka butang.

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

Despite opposition, annexing Hawaii fit well into Mahan's plan for American expansion. The naval station at Pearl Harbor provided a critical stopping point in the middle of the Pacific and Hawaii's plantations were the source of valuable agricultural products.

President McKinley negotiated a new annexation treaty, but it was blocked by anti-imperialists in the Senate, failing to get the necessary 2/3 vote. **Congress then annexed Hawaii** by a joint resolution of Congress, which required only a simple majority. President McKinley approved the resolution on July 7, and Hawaii became a United States territory on June 14, 1900.

THE PACIFIC

Hawaii was not the only Pacific Island to receive American attention. The United States also expanded its influences, most notably Samoa. The United States had similar strategic interests in the Samoan Islands as they did in Hawaii, most notably, access to the naval refueling station at Pago Pago where American merchant vessels as well as naval ships could take on food, fuel, and supplies.

Germany in particular showed a great commercial interest in the Samoan Islands, especially on the island of Upolu, where German firms monopolized copra and cocoa bean processing. Britain also sent troops to protect British business enterprise and access to Samoa's harbors.

Bisan pa sa pagsupak, ang annexing Hawaii nahiuyon sa plano ni Mahan alang sa pagpalapad sa Amerikano. Ang istasyon sa naval sa Pearl Harbour naghatag sa kritikal nga paghunong sa tungatunga sa mga plantasyon sa Pasipiko ug Hawaii mao ang gigikanan sa mga mahal nga produkto sa agrikultura.

Si Presidente McKinley nakig-negosasyon sa usa ka bag-ong kasabutan sa annexation, apan gibabagan kini sa mga anti-imperialista sa Senado, napakyas nga makuhang kinahanglanon nga 2/3 nga boto. Ang Kongreso dayon gipili ang Hawaii pinaagi sa usa ka hinusa nga resolusyon sa Kongreso, nga nagkinahanglan lamang usa ka yano nga kadaghanan. Giaprubahan ni Presidente McKinley ang resolusyon kaniadtong Hulyo 7, ug ang Hawaii nahimo ng territoryo sa Estados Unidos kaniadtong Hunyo 14, 1900.

Primary Source: Photograph

US Marines in Honolulu helping to enforce the overthrow of the Hawaiian monarchy. The action was clearly a violation of international law and was reversed by the US government, but the damage had already been done.

Pangunang Punoan: Litrato

Ang US Marines sa Honolulu nakatabang sa pagpatuman sa paglumpag sa monarkiya sa Hawaii. Ang aksyon nga tin-aw nga usa ka paglapas sa internasyonal nga balaod ug gibalik sa gobyerno sa US, apan nahimo na ang kadaot.

ANG PACIFIC

Ang Hawaii dili lamang ang Isla sa Pasipiko nga nakadawat sa atensyon sa Amerika. Gipadako usab sa Estados Unidos ang mga impluwensiya niini, labi na ang Samoa. Ang Estados Unidos adunay susamang estratehikong interes sa mga Isla sa Samoa sama sa ilang gihimo sa Hawaii, labi na, pag-access sa istasyon sa naval refueling sa Pago Pago diin ang mga barkong negosyante sa Amerika ug ang mga barko sa dagat nga mahimong makuhang pagkaon, gasolina, ug mga gamit.

Ang Alemanya partikular nga nagpakita sa usa ka dako nga interes sa komersyal sa mga Isla sa Samoa, labi na sa isla sa Upolu, diin ang mga kompanya sa Alemanya monopolized copra ug cocoa bean processing. Nagpadala usab ang Britain og mga tropa aron panalipdan ang negosyo sa British nga negosyo ug pag-access sa mga pantalan sa Samoa.

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

Did the IMPERIALIST CRI
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

An eight-year civil war broke out, during which each of the three powers supplied arms, training and in some cases combat troops to the warring Samoan parties. The Samoan crisis came to a critical juncture in March 1889 when all three colonial contenders sent warships into Apia Harbor, and a larger-scale war seemed imminent. A massive storm damaged or destroyed the warships, ending the military conflict and giving the great powers a chance to find a diplomatic solution to their competing claims for Samoa.

The United States, Great Britain and German divided the island chain. The eastern island group was given to the United States and became **American Samoa**. The western islands, by far the greater landmass, became German Samoa. The United Kingdom gave up all its claims in Samoa and in return, German surrendered its claims to Tonga and the Solomon Islands.

After World War I German Samoa was granted independence, but American Samoa remains a territory of the United States.

OPPOSITION TO IMPERIALISM

Not everyone in the nation was happy with America's new possessions. The Platform of the Anti-imperialist League of October 17, 1899, opened as follows:

"We hold that the policy known as imperialism is hostile to liberty and tends toward militarism, an evil from which it has been our glory to be free. We regret that it has become necessary in the land of Washington and Lincoln to reaffirm that all men, of whatever race or color, are entitled to life, liberty, and the pursuit of happiness. We maintain that governments derive their just powers from the consent of the governed. We insist that the subjugation of any people is 'criminal aggression' and open disloyalty to the distinctive principles of our Government."

The moral costs of creating an empire were not lost on many Americans. The **American Anti-Imperialist League** was an organization established in the United States on June 15, 1898, to battle the American annexation of the Philippines. The League also argued that America's war with Spain in 1898 was a war of imperialism under the guise of a war of liberation.

The anti-imperialists opposed expansion because they believed imperialism violated the credo of republicanism, especially the need for "consent of the governed." They did not oppose expansion on commercial, constitutional, religious, or humanitarian grounds, rather, they believed that the annexation and administration of third-world tropical areas would mean the abandonment of American ideals of self-

Usa ka walo ka tuig nga sibil nga sibil ang nakalas, diin ang matag usa sa tulo nga gahum naghatag mga armas, pagbansay ug sa pipila ka mga kaso nakibatok ang mga tropa sa giyera nga mga partido sa Samoa. Ang krisis sa Samoa nag-abut sa usa ka kritikal nga pagsugod kaniadtong Marso 1889 sa dihang ang tanan nga tulo nga mga kontorno sa kolonyal nagpadala mga barkong iggubat sa Apia Harbour, ug ang usa ka mas dako nga giyera ingon og hapit na moabut. Usa ka kusog nga bagyo ang naguba o naguba ang mga barkong iggubat, nga nagtapsos pa panangbangi sa militar ug gihatagan ang daghang mga gahum og higayon nga makapangita usa ka diplomati Kong solusyon sa ilang mga katugbang nga pag-angkon alang sa Samoa.

Ang Estados Unidos, Great Britain ug Aleman nagbahin sa kadena sa isla. Ang grupo sa silangang isla gihatag sa Estados Unidos ug nahimong American Samoa. Ang mga isla sa kasadpan, naga labi ka labi ka dako nga landmass, nahimong Samoa Samoa. Gibiyaan sa United Kingdom ang tanan nga mga pag-angkon niini sa Samoa ug sa baylo, gisugyan sa Aleman ang mga pag-angkon niini sa Tonga ug sa Solomon Islands.

Pagkahuman sa World War I German Samoa gihatagan ang kagawasan, apan ang American Samoa nagpabilin nga territoryo sa Estados Unidos.

PAGPANGITA SA IMPERIALISMO

Dili tanan sa nasud nalipay sa bag-ong kabtangan sa Amerika. Ang Platform sa Anti-imperialistang Liga sa Oktubre 17, 1899, gibeksan sama sa:

Gipasalig namon nga ang palisiya nga giila nga imperyalismo mao ang pagkontra sa kalingkawan ug adunay kalabotan sa militarismo, usa ka kadaut nga gikan niini ang among himaya ang libre. Nagbasol kami nga kini kinahanglan sa yuta sa Washington ug Lincoln aron mapamatud-an nga ang tanan nga mga tawo, bisan unsang lahi o kolor, adunay katungod sa kinabuhin, kalingkawan, ug pagpangagpas sa kalipayan. Gipadayon namon nga ang mga gobeyerno makhuha ang ilang makatarungan nga mga gahum gikan sa pagtugot sa nagdumala. Giseguro namon nga ang pagpasakup sa bisan kinsa nga mga tawo mao ang 'kriminal nga pagsalakay' ug bukas nga pagkadilimatinuoron sa lahi nga mga prinsipyio sa among Gobeyerno.

Ang mga bili sa moralidad sa paghimo og usa ka emperyo wala mawala sa daghang mga Amerikano. Ang American Anti-Imperialist League usa ka organisasyon nga natukod sa Estados Unidos kaniadtong Hunyo 15, 1898, aron makibugno sa Amerikano nga pagsunud sa Pilipinas. Giingon usab sa Liga nga ang giyera sa Amerika kauban ang Espanya kaniadtong 1898 usa ka giyera sa imperyalismo sa ilalum sa usa ka gubat sa kalingkawan.

Ang mga kontra-imperialista supak sa pagpalapad tungod kay nagtoo sila nga ang imperyalismo nakalapas sa kredito sa republicanism, labi na ang panginahanglan alang sa "pagtugot sa gobeyerno." Wala nila gisupak ang pagpalapad sa komersyal, konstitusyonal, relihiyoso, o makitawhanon nga mga nataran, hinoon, nagtoo sila nga ang pagsagol ug pagdumala sa mga ikatulog nga kalibutan nga tropikal nga mga lugar nagpasabut nga ang pagbiya sa mga sumbanan sa Amerikano nga pagdumala sa kaugalingon ug pag-

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

government and isolation—ideals expressed in the United States Declaration of Independence.

The Anti-Imperialist League represented an older generation and was rooted in an earlier era. In the end, they lost their campaign to win over public opinion and in the 1900 election President McKinley and imperialists in Congress won by wide margins.

CONCLUSION

America became an imperial nation for many reasons. There were business interests, military interests, racist cultural interests, and sometimes simply the motivation of not losing out to European rivals. However, did this have to happen? American business relationships thrive today with nations that are fully independent. Americans maintain friendly relationships with governments who welcome American military personal and host our military bases on their soil. American culture has been widely adopted in many places. In fact, it is hard to find a place on earth where one cannot buy Coca-Cola.

Certainly the present is an argument that the Imperialist Era was a mistake – a time when Americans succumbed to our most racist, greedy tendencies that were contrary to our founding ideals.

What do you think? Did America have to be an imperial nation?

inusara - ang mga ideyal nga gipahayag sa Deklarasyon sa Kagawasan sa Estados Unidos.

Ang Anti-Imperialist League nagrepresentar sa usa ka tigulang nga henerasyon ug nakagamot sa usa ka sayo pa nga panahon. Sa katapusan, nawala ang ilang kampanya aron madaug ang opinyon sa publiko ug kaniadtong 1900 nga eleksyon si Presidente McKinley ug mga impreyala sa Kongreso nga nidaog sa daghang mga margin.

KONKLUSYON

Ang Amerika nahimong usa ka nasud nga imprey tungod sa daghang mga hinungdan. Adunay mga interes sa negosyo, interes sa militar, interes sa kultura nga rasista, ug usahay ang pagdasig nga dili mawala sa mga kaatbang sa Europe. Apan, kini ba nahitabo? Ang mga relasyon sa negosyo sa Amerika uswag karon sa mga nasud nga hingpit nga independente. Nagpadayon ang mga Amerikano nga mahigalaon nga relasyon sa mga gobererno nga nag-abibi sa personal nga militar sa Amerika ug nag-host sa among base sa militar. Ang kulturang Amerikano kaylap nga gisagop sa daghang mga lugar. Sa tinuud, lisud ang pagpangita sa usa ka dapit sa kalibutan nga ang usa dili makapalit sa Coca-Cola.

Sa tinuud ang karon usa ka pangatarungan nga ang Imperialist nga Era usa ka sayup - usa ka panahon diin ang mga Amerikano nagpasakop sa among labing lahi, hakog nga mga tendensya nga sukwahi sa among mga nag-una nga mga mithi.

Unsa ang imong gihunahuna? Ang Amerika ba kinahanglan nga usa ka nasud nga imprey?

1 DID AMERICA NEED TO BE AN IMPERIAL NATION?

SUMMARY

Americans have believed for a long time that we are exceptional in the world. This idea has led American leaders to involve ourselves in other countries. Sometimes we think we can fix problems or can teach other people the best way to live or run their government. This idea might go as far back as the Pilgrims who believed that their success as a colony in the 1600s was because they had a special covenant with God.

The most common reason Americans took control of distant lands was to make money. Sometimes they were looking for raw materials. Sometimes they wanted to have access to markets with people who would buy American-made goods.

Sometimes imperialism was motivated by religion. Christian missionaries in the United States travelled abroad to spread their beliefs. Usually they looked down on the beliefs and traditions of the people they met. Hawaii is one example where this was true.

Other Americans (and Europeans) believed that their culture was superior to all others, and it was their responsibility to share their way of life with the lesser people of the world. This idea was nicknamed the White Man's Burden. Clearly, it is based on racism.

An important reason politicians became interested in taking control of territory was to provide ports for the navy to stop and refuel their ships. The author Alfred Mahan argued that great nations need colonies and navies to protect trade. Theodore Roosevelt believed in this idea. Hawaii, Guam and the Philippines all had good harbors.

The United States began taking control of territory outside of the contiguous 48 states in 1867 when we purchased Alaska. Later in the 1890s we took control of more territory by annexing Hawaii and Samoa. The European nations also were involved in imperialism at this time in both Asian and Africa.

Not all Americans liked imperialism. Some believed it was bad to take land that belonged to other people. Some thought it was too expensive. Still others did not like the thought of foreign people moving to the United States after their homes became American territories.

KATINGBANAN

Ang mga Amerikano nagtuo sa dugay nga panahon nga kami talagsaon sa kalibutan. Ang kini nga ideya nagdala sa mga lider sa Amerika nga moapil sa ubang mga nasud. Usahay maghunahuna kita nga mahimo naton mapayo ang mga problema o makatudo sa uban nga labing maayong paagi sa pagpuyo o pagdagan sa ilang gobyerno. Ang kini nga ideya mahimo'g magbalik sa mga Pilgrim nga nagtuo nga ang ilang kalampusan ingon usa ka kolonya kaniadtong 1600s tungod kay sila adunay espesyal nga pakigsaad sa Diyos.

Ang labing kasagaran hinungdan nga gikontrol sa mga Amerikano ang layo sa kayutaan mao ang pagpangitgas salapi. Usahay nangita sila mga hilaw nga materyales. Usahay gusto nila nga adunay access sa mga merkado sa mga tawo nga mopalit mga butang nga hinimo sa Amerikano.

Usahay ang imperialismo natukmod sa relihiyon. Ang mga Kristyanong misyonaryo sa Estados Unidos nagbiayahe sa gawas sa nasud aron ipakaylap ang ilang mga gituhon. Kasagaran ilang gitan-aw ang mga gituhan ug tradisyon sa mga tawo nga ilang nahimamat. Ang Hawaii usa ka pananglitan diin kini tinuod.

Ang ubang mga Amerikano (ug mga taga-Europa) nagtuo nga ang ilang kultura labaw sa tanan, ug kini ang ilang responsibilidad nga ipaambit ang ilang pamaagi sa kinabuhi sa labing gamay nga mga tawo sa kalibutan. Kini nga ideya gingenlag Burden sa White Man. Klaro nga kini gipasukad sa rasismo.

Ang usa ka hinungdan nga hinungdan nga ang mga politiko nga interesado nga kontrolado ang territoryo mao ang paghatag mga pantalan sa mga navy nga hunongan ug pag-refuel ang ilang mga barko. Ang tagsulat nga si Alfred Mahan nangatarungan nga ang mga bantog nga nasud nanginahanglan mga kolonya ug mga navy aron mapanalidpan ang patigayon. Si Theodore Roosevelt nagtuo sa kini nga ideya. Ang Hawaii, Guam ug Pilipinas tanan adunay maayong mga dunggoanan.

Ang Estados Unidos nagsugod sa pagkontrol sa territoryo sa gawas sa magkasumpaki nga 48 mga estado kaniadtong 1867 sa dihang gipalit namon ang Alaska. Pagkahuman sa 1890, nakontrol namon ang labi pa nga territoryo pinaagi sa pagdani sa Hawaii ug Samoa. Ang mga nasud sa Europe nahilambigit usab sa impperialismo niining panahona sa asya ug Africa.

Dili tanan nga Amerikano gusto sa impperialismo. Ang uban nagtuo nga dili maayo ang pagkuha sa yuta nga gipanag-iya sa ubang mga tawo. Ang uban naghunahuna nga kini mahal kaayo. Ang uban pa dili gusto sa paghunahuna sa mga langyaw nga mga tawo nga mobalhin sa Estados Unidos human ang ilang mga balay nahimo nga mga territoryo sa Amerika.

KEY CONCEPTS

American Exceptionalism: The idea that the United States is unique in the world, usually in the sense that the United States is better than all other nations due to our history and form of government.

City Upon a Hill: An image borrowed from the Bible by Puritan minister John Winthrop to describe the United States as a model society that the rest of the world should look up to as an example.

Social Darwinism: The idea that people, businesses and nations operate by Charles Darwin's survival of the fittest principle. That is, successful nations are successful because they are inherently better than others. At the turn of the century, White culture was seen as superior to others because Europeans and the United States were imperial nations and had defeated the people of their colonies.

White Man's Burden: The idea that White Americans and Europeans had an obligation to teach the people of the rest of the world how to be civilized.

LOCATIONS

Contiguous United States: The 48 states that touch. In other words, all the states except Alaska and Hawaii.

Pearl Harbor: Naval base on Oahu in Hawaii. The United States annexed Hawaii in part to gain control over this important coaling station.

American Samoa: Island group in the Pacific annexed by the United States. It was divided with Germany and remains an American territory.

BOOKS

The Influence of Seapower upon History: Book by Alfred T. Mahan in which he argued that great nations have colonies and navies to protect trade with those colonies. This book inspired Theodore Roosevelt and led to the acquisition of overseas colonies such as Hawaii, the Philippines, Guam and Samoa.

PEOPLE AND GROUPS

Alfred T. Mahan: Author of the book "The Influence of Seapower upon History."

Queen Liliuokalani: Last queen of the independent Kingdom of Hawaii.

American Anti-Imperialist League: Organization of Americans opposed to imperialism.

EVENTS

Seward's Folly: A nickname for the purchase of Alaska, alluding to the idea that it was a mistake.

Annexation of Hawaii: June 14, 1900 resolution by Congress that made Hawaii a territory of the United States.

DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

INTRODUCTION

In 1898, the United States fought a war with Spain. It was a "splendid little war" as one politician called it. Few Americans died. The army and navy proved themselves in battle and America won significant territory. In short, it was a smashing success.

Afterward, the United States found itself engaged in a long, ugly, bloody war to try to impose its authority in the Philippines over a determined Filipino independence movement.

While the Spanish-American War was an unqualified victory, the Philippine-American War proved to be a cautionary tale of the challenges of empire building.

Did the United States deserve the spoils of its victory over the Spanish? Did we deserve the trouble we had in the Philippines?

In short, did we deserve the outcomes of these two wars?

PASIUNA

Niadong 1898, ang Estados Unidos nakig-away sa Espanya. Kini usa ka "talagsaon nga gamay nga gubat" ingon sa pagtawag niini sa usa ka politiko. Pipila ka mga Amerikano ang namatay. Gipamatud-an sa kasundalohan ug kasundalohan ang ilang kaugalingon sa gubat ug ang Amerika nakadaog nga hinungdanon nga territoryo. Sa laktod, kini usa ka makapalagsik nga kalampusan.

Pagkahuman, ang Estados Unidos nakit-an nga naglihok sa usa ka dugay, makuulaw, dugoong nga gubat aron sulayan nga ipahamtang ang awtoridad niini sa Pilipinas sa usa ka determinado nga kalihukan sa kagawasan sa Pilipino.

Samtang ang Gubat sa Espanya-Amerikano usa ka dili kwalipikado nga kadaugan, ang Gubat sa Pilipinas-Amerikano napamatud-an nga usa ka timaan sa mga hagit sa pagtukod sa imperyo.

Angayan ba nga makuha sa Estados Unidos ang mga inagaw sa kadaugan batok sa mga Espanyol? Angayan ba naton ang kasamok ng atong naagihan sa Pilipinas?

Sa laktod, takos ba kita sa mga sangputanan sa duha nga mga gubat?

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

CUBA

America's relationship with **Cuba** long predicated the Imperialist Era. Even before the Civil War, southern planters had considered annexing Cuba as a way of adding to another slave state to the Union. In the end, this scheme failed, and Cuba remained a Spanish colony, but the island so close to Florida remained a particular interest of many Americans.

Cubans were not particularly excited about the idea of being annexed by the United States, but by the late 1800s, they were certainly not interested in remaining a part of the Spanish empire. Most other nations in Central and South America had long before become independent.

Revolts against Spanish rule were becoming common. With the abolition of slavery in 1886, former slaves joined the ranks of farmers and the urban working class in agitating for change. Many wealthy Cubans lost their property, and the number of sugar mills declined. Only companies and the most powerful plantation owners remained in business, and during this period, American money began flowing into the country as American investors bought up struggling plantations. Although it remained Spanish territory politically, Cuba started to depend on the United States economically.

In 1881, the Cuban revolutionary leader **José Martí** moved to the United States to escape Spanish authorities. There he mobilized the support of the Cuban exile community, especially in southern Florida. He aimed for a revolution and independence from Spain, but also lobbied against American annexation of Cuba, which some American and Cuban politicians desired.

For a variety of reasons, Americans sympathized with the Cuban rebels in their struggle for independence. The United States had gone through a similar struggle with Great Britain a century earlier. The revolutionists also carried out an effective propaganda campaign, which included destruction of American sugar mills and railroads, designed to bring about American intervention in the revolt. The Cuban rebels strategies, not unreasonably, that if America became involved in dispute, it would likely be on the side of the Cubans seeking independence. The propaganda campaign was carried on in New York City under the guidance of rebel leader José Martí.

Spain did not have any intention to grant Cuban independence and in 1895, the Spanish government dispatched 50,000 troops to the island. Things did not go well, and with their efforts to suppress the rebellion going badly, in 1896 Spain sent General Valeriano Weyler to Cuba. Weyler established concentration camps to hold captured rebels in

CUBA

Ang relasyon sa Amerika sa Cuba dugay na nga gilaraw ang Imperialist Era. Bisan sa wala pa ang Gubat sa Sibil, gikonsiderar sa mga magtatantuñ sa habagatan ang pagdani sa Cuba ingon usa ka paagi sa pagdugang sa usaka kahimtang sa ulipon sa Unyon. Sa katapusán, napakyas kini nga laraw, ug ang Cuba nagpabilin nga usa ka kolonya sa Espanya, apan ang isla nga duol sa Florida nagpabilin nga usa ka partikular nga interes sa daghang mga Amerikano.

Ang mga Cubans dili labi nga naghinamhinam sa ideya nga madugangan sa Estados Unidos, apan sa ulahing bahin sa 1800, siguradong dili sila interesado nga magpabilin sa usa ka bahin sa imperyo sa Espanya. Kadaghanan sa ubang mga nasud sa Sentral ug South America dugay nang nahimo nga independente.

Ang mga pag-alsa batok sa pagmando sa Espanya nahimo'g komon. Sa pagwagtang sa pagkaulipon kaniadtong 1886, ang mga nag-una nga mga ulipon nagpasakup sa mga rango sa mga mag-uuma ug ang klase sa pagtrabaho sa syudad sa pag-agit sa pagbag-o. Daghang adunahan ng mga Cubans ang nawad-an sa ilang mga kabtangan, ug ang gidaghanon sa mga galingin sa asukal mikunhod. Ang mga kompanya lamang ug ang labing kusgan nga mga tag-iya sa plantasyon ang nagpabilin sa negosyo, ug sa panahon niini nga panahon, ang salapi sa Amerika nagsugod sa pag-agos sa nasud samtantang gipamalit sa mga mamumuhunan sa Amerikano ang naglisud nga mga plantasyon. Bisan kung kini nagpabilin nga politika sa territoryo sa Espanya, ang Cuba nagsugod sa pagsalig sa ekonomiya sa Estados Unidos.

Niadtong 1881, ang lider sa rebolusyonaryong Cuban nga si José Martí mibalhin sa Estados Unidos aron makaikyas sa mga awtoridad sa Espanya. Didto gipaliok niya ang suporta sa Cuban nga destinasyon sa komunidad, labi na sa habagatang Florida. Nagtinghuha siya alang sa usa ka rebolusyon ug independensiya gikan sa Espanya, apan nagbutang usab batok sa annexation sa Amerika sa Cuba, nga gitinghuha sa pipila ka mga politiko sa Amerikano ug Cuba.

Alang sa lainlaing mga hinungdan, ang mga Amerikano nagsimpatiya sa mga rebelde sa Cuba sa ilang pakibisog alang sa independensiya. Ang Estados Unidos nakaagi sa susamang pakibisog sa Great Britain usa ka siglo ang milabay. Ghimo usab sa mga rebolusyonista ang usa ka epektibo nga kampanya sa propaganda, nga naglakip sa pagkaguba sa mga mill sugar sa mga Amerikano ug mga files, nga gilaraw nga ipataliwala ang Amerikano sa pag-alsa. Ang mga estratehiya sa mga rebelde sa Cuba, dili makatarunganon, nga kung ang Amerika nahiambigít sa panaglalis, lagmit nga naa sa kiliran sa mga Cubans nga nangita sa kalayaan. Ang kampanya sa propaganda gihimo sa New York City ubos sa paggiya sa rebelde nga si José Martí.

Wala'y intensyon ang Espanya nga maghatag sa kagawasan sa Cuban ug kaniadtong 1895, gipadala sa gobyerno sa Espanya ang 50,000 nga tropa sa isla. Dili maayo ang mga butang, ug sa ilang mga paningkamot aron mapungnayan ang daotan nga pagrebeldé nga daotan, kaniadtong 1896 gipadala sa Espanya ang Heneral Valeriano Weyler sa Cuba. Giorganisar ni Weyler ang mga kampo konsentrasyon aron adunay mga nadakpan nga mga rebelde dugang sa uban pang mga gahi nga mga palisiya. Atol sa eleksyon sa pagkapresidente nianang tuiga sa

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

addition to other hard-nosed policies. During the presidential election of that year in the United States, the Republican Party had adopted an expansionist platform, which helped get William McKinley elected. The existence of the Weyler policy of reconcentrado, which led to his being known as "Butcher Weyler," kept interest in the Cuban affair at a high level. Americans began demonstrating in order to display their opposition to Spanish rule in Cuba.

As Congress called for recognition of the rights of the rebelling Cubans, President McKinley offered to mediate with Spain for Cuban independence. Spain declined, but otherwise did its best to satisfy American concerns, not wishing war with an emerging world power. Meanwhile, the two American ambassadors involved, seemed to be working in opposite directions. While Ambassador Stewart L. Woodford was trying to pursue a peaceful resolution with Spain in Madrid, Ambassador Fitzhugh Lee in **Havana** seemed to be stirring things further in the opposite direction.

REMEMBER THE MAINE

Yellow journalism made itself felt during the Cuban conflict. William Randolph Hearst and Joseph Pulitzer vied for readership in a

Estados Unidos, gisagop sa Republican Party ang usa ka platform nga nagpalapad, nga nakatabang nga mapili si William McKinley. Ang pagluntag sa paliya sa Weyler sa reconcentrado, nga nagdala sa iyang pagkaila nga "Butcher Weyler," nagpabilin nga interes sa kalihukan sa Cuban sa taas ng lebel. Ang mga Amerikano nagsugod sa pagpasundayag aron ipakita ang ilang pagsupak sa pagmando sa Espanya sa Cuba.

Ingon sa pagtawag sa Kongreso alang sa pag-ila sa mga katungod sa mga rebelde nga mga Cubans, gitanyag ni Presidente McKinley nga magpakighusay sa Espanya alang sa kagawasan sa Cuban. Ang Espina nagdumili, apan kung dili man gihimo ang labing kaayo aron matagbaw ang mga kabalaka sa mga Amerikano, dili gusto ang gubat uban ang usa ka us aka gahum sa kalibutan. Samtang, ang duha nga mga embahador sa Amerika nga may kalobotan, ingon nagtrabaho sa kaatbang nga direksyon. Samtang si Ambassador Stewart L. Woodford naningkamot sa pagpadayon sa usa ka malinawon nga resolusyon uban sa Spain sa Madrid, si Ambassador Fitzhugh Lee sa Havana daw nagpadasig sa mga butang sa kaatbang nga direksyon.

Primary Source: Drawing

The provocative, and entirely fictitious, strip searching of American women by Spanish authorities that was reported in William Randolph Hurst's newspapers. Stories like these inflamed public opinion and pushed President McKinley to ask for a declaration of war.

Pangunang Punoan: Pagguhit

Ang nakapasuko, ug hingpit nga kathang-isip, paghisgot sa mga babaye nga Amerikano sa mga awtoridad sa Espanya nga gitaho sa mga mantalaan ni William Randolph Hurst. Ang mga sugilanon sama niining nasamok nga opinyon sa publiko ug giduso si Presidente McKinley nga mangayo alang sa usa ka deklarasyon sa giyera.

HINUMDOMI ANG MAPA

Ang yellow journalism nga gibati mismo sa panahon sa panagbangi sa Cuba. Sila si William Randolph Hearst ug Joseph Pulitzer nakig-alyansa nga magbasa sa usa ka gubat sa sirkulasyon nga gigamit ang mga taktika sa pagpadako ug

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

circulation war using tactics of exaggeration and sensationalism to keep readers buying their papers. One myth of the war says that when Hearst dispatched a photographer to Cuba to take pictures of the war, his man telegraphed back that there was not any war to photograph. Hearst is said to have responded, "You take care of the pictures. I'll take care of the war!" Hearst published a sensational drawing on the front page of his Journal of an American woman being strip-searched by Spanish officers. The story was false, but it sold newspapers. Historian Page Smith has called the press behavior in the Cuban matter "disgraceful," an opinion widely shared today.

Still attempting to avoid war, Spain replaced General Weyler with General Blanco and began to reform its policy in Cuba in an attempt to meet America's growing demands. With various interests in Spain, Cuba, and the United States all pulling in different directions, however, President McKinley was at something of a loss to find the most reasonable course. Just when it looked as though a peaceful settlement might be reached, two unfortunate events occurred.

American Consul in Havana, Fitzhugh Lee, the son of Confederate general Robert E. Lee, requested a show of naval force to calm things down, and the **USS Maine** was sent to Havana harbor, clearly a provocative act.

While the Maine lay at anchor in Havana, a letter written by Spanish ambassador De Lome in Washington insulting President McKinley was stolen from the mail by a Cuban revolutionary. He turned it over to a reporter of the Hearst newspapers, which Hearst published in the New York Journal. Americans were outraged, and De Lome was forced to resign.

sensationalismo aron mapadayon ang mga magbabasa sa pagpamalit sa ilang mga papeles. Usa ka mito sa giyera nag-ingon nga sa dihang gipadad-an ni Hearst ang usa ka litratista sa Cuba aron magkuha og mga litrato sa giyera, gibalikbalik sa iyang tawo nga wala'y giyera nga magkuha og litrato. Giingon sa Hearst nga misanong, "Giatiman nimo ang mga litrato. Akong atimanon ang giyera! "Gipatik ni Hearst ang usa ka makahaladlok nga drowing sa atubang nga panid sa iyang Journal sa usa ka babaye nga Amerikano nga gipangita sa mga opisyal sa Espanya. Dili tinuod ang istorya, apan namaligya kini sa mga pamantalaan. Gitawag sa istoryador nga Pahina Smith ang pamantalaan sa pamantalaan sa butang sa Cuba nga "makuaulaw," usa ka opinyon nga kaylap nga gipaabit karon.

Sa gihapon pagsulay sa paglikay sa giyera, gipulihan sa Espanya si General Weyler sa General Blanco ug gisugdan ang pag-usab sa patakaran niini sa Cuba sa pagsulay sa pagsulbad sa nagkadako nga mga gipangayo sa Amerika. Uban sa lainlaing mga interes sa Spain, Cuba, ug Estados Unidos tanan nga nagguyod sa lainlaing mga direksyon, bisan pa, si Presidente McKinley nga nawala sa pagpangita sa labing makatarunganon nga agianan. Sa pagtan-aw nga ingon og maabut ang usa ka malinawon nga pag-areglo, duha ka dili maayong mga panghitabo nahitabo.

Primary Source: Photograph

The USS Maine sailing into Havana Harbour.

Pangunang Punoan: Litrato

Ang USS Maine nga molayag padulong sa Havana Harbour.

Ang American Consul sa Havana, si Fitzhugh Lee, ang anak nga lalaki ni Confederate heneral Robert E. Lee, nangayo usa ka pasundayag sa puwersa sa dagat sa pagpakalma sa mga butang, ug ang USS Maine gipadala sa pantalan sa Havana, nga tin-aw nga usa ka makapasuko nga buhat.

Samtang ang Maine nahimutang sa angkla sa Havana, usa ka sulat nga gisulat sa embahador sa Espanya nga si De Lome sa Washington nga nag-insulto kay Presidente McKinley nga gikawat gikan sa koreo sa usa ka rebolusyonaryo sa Cuba. Gihatag niya kini sa usa ka tigbalita sa mga pahayagan sa Hearst, nga gipatik sa Hearst sa New York Journal. Nasuko ang mga Amerikano, ug napilitan si De Lome nga magbitiw.

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

One week later the Maine, which had been sent "as a friendly act of courtesy" to protect American lives and property, blew up, killing over 200 American sailors. Of all those least likely to be responsible, Spain headed the list. Nevertheless, the yellow press adopted the slogan "**Remember the Maine!** To hell with Spain!" Much later it was determined that the **explosion aboard the Maine** was probably an accident, but the damage to international relationships had been done.

The Spanish ambassador was not the only one who thought President McKinley was wishy-washy. Although it is clear that he wanted Spain out of Cuba, even going so far as to offer to purchase the island, he was not hell-bent on going to war. Historians have generally concluded, however, that the American public, aroused by the yellow press, pushed the president into seeking a declaration of war. Reluctantly President McKinley, himself a veteran of the horrors of the Civil War, asked Congress to declare war on Spain and on April 25, 1898, the United States officially entered a state war with Spain. An amendment known as the **Teller Amendment** was added to the declaration, indicating that the United States had no intention to annex Cuba.

THE SPLENDID LITTLE WAR

The **Splendid Little War**, as the **Spanish-American War** was later called by Secretary of State John Hay, was handily won by the United States over an inept Spanish army and navy. Americans supported the war enthusiastically, and many young men volunteered. However, the regular army, which had done little but fight Native Americans since the Civil War, was ill prepared to manage the mobilization necessary to get on a war footing and mobilization was slow, clumsy and it was months before any American soldiers actually landed on Cuba.

Paglabay sa usa ka semana ang Maine, nga gipadala "ingon usa ka mahigalaon nga buhat sa maayong kabutbat-on" aron mapanalipdan ang mga kinabuhi sa Amerika ug kabitangan, nagpatay, gipatay ang kapin sa 200 ka mga marinero. Sa tanan nga labing gamay nga mahimo'g responsible, gipanguna sa Spain ang lista. Bisan pa, gisunud sa yellow press ang slogan nga "Hinumdomi ang Maine! Sa impyerno uban ang Espanya! "Pagkahuman sa ulahi nakadesiyon nga ang pagbuto sakay sa Maine tingali usa ka akidente, apan ang kadaot sa internasyonal nga mga relasyon nahimo.

Ang embahador sa Espanya dili mao ang usa nga naghunahuna nga si Presidente McKinley ang gusto nga hugasan. Bisan kung klaro nga gusto niya ang Espanya sa gawas sa Cuba, bisan ang pag-adto aron magpalit sa isla, dili siya gidid-an nga moadtso sa gubat. Ang mga istoryador sa kinatibuk-an nakanahapon, bisan pa, nga ang publiko sa Amerikano, nga gipukaw sa dilaw nga press, nagtukmod sa pangulo sa pagpangita sa usa ka deklarasyon sa giyera. Gipaundang ni Presidente McKinley, nga siya mismo usa ka beterano sa kakurat sa Gubat Sibil, gihangyo sa Kongreso nga ideklara ang gubat sa Espanya ug kaniadtong Abril 25, 1898, ang Estados Unidos opisyal nga misulod sa usa ka gera sa estado kauban ang Spain. Ang usa ka pagbag-o nga gila nga Teller Amendment gidugang sa deklarasyon, nga nagpaila nga ang Estados Unidos wala'y katuyoan sa pag-annex sa Cuba.

Secondary Source: Painting

No photographs of the actual explosion of the Maine exist. This is one artist's depiction of the event which certainly captures the nation's horror.

Ikaduha nga Tinubdan: Pagpintal

Wala'y litrato sa aktuwal nga pagbuto sa Maine nga naglun>tag. Kini usa ka paghulagway sa artista sa panghitabo nga siguradong nakakuha sa kalisang sa nasud.

ANG LABING GUSTO SA SPLENDID

Ang Splendid Little War, sama sa pagtawag sa ulahi sa Kalihim sa Estado nga si John Hay, dali nga nakadaog sa Estados Unidos tungod sa usa ka dili masabut nga mga sundalong Espanya ug navy. Madasigon nga gisuportahan sa mga Amerikano ang giyera, ug daghang mga batan-ong lalaki ang nagboluntaryo. Bisan pa, ang regular nga kasundalohan, nga gamay ra ang nahimo apan nakig-away sa mga Katawhan nga Amerikano sukad pa sa Gubat sa Sibil, nasakit nga andam sa pagdumala sa pagpaandar sa kalihokan nga kinahanglan aron makakuha sa usa ka gubat nga til ug hinayhinay ang pagkalihok, pagkagumon ug kini mga bulan sa wala pa ang mga sundalong Amerikano nga nakasakay sa Cuba.

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

The navy, on the other hand, was in good trim, having been expanded during the previous decades in response to the writings of Mahan and the support of other navalists like Theodore Roosevelt. The navy fought well from the beginning. Commodore **George Dewey**, dispatched from Hong Kong, **destroyed the Spanish fleet in Manila Bay** in the Philippines, suffering only minor casualties to his ships and men. Later Admirals Sampson and Schley defeated the Spanish fleet off the coast of Cuba. The movement of naval vessels between Asia and the United States and around the tip of South America underscored the need for a canal between the Atlantic and Pacific Oceans in Central America.

Although the Army was plagued by inefficiency, disease and disorder, American ground forces were bolstered by volunteers such as Theodore Roosevelt's famous **Rough Riders**. American soldiers fought bravely enough to defeat a hapless Spanish army near Santiago. American troops also occupied Puerto Rico, another Caribbean island Spanish colony. The fighting, which lasted less than four months, saw fewer than 400 American soldiers killed in combat. Over ten times as many died from disease, however.

The most popular image of the Spanish-American War is of Theodore Roosevelt and his Rough Riders, charging up San Juan Hill. But less well known is that the Rough Riders struggled mightily in several battles and would have sustained far more serious casualties, if not for the experienced black veterans, over 2,500 of them, who joined them in battle. These soldiers, who had been fighting the Indian Wars on the American frontier for many years, were instrumental in the victory in Cuba.

Ang navy, sa laing bahin, maayo kaayo nga lakaw, nga gipalapad sa miagi nga mga dekada isip tubag sa mga sinulat ni Mahan ug pagsuporta sa uban pang mga Navyista sama ni Theodore Roosevelt. Nakig-away og maayo ang navy gikan pa sa sinugdanon. Si Commodore George Dewey, nga gipadala gikan sa Hong Kong, guba ang armada sa Espanya sa Manila Bay sa Pilipinas, nga nakaaggwanta lamang ang mga menor de edad nga kaswalti sa iyang mga barko ug kalalakihan. Sa ulahi ang mga Admirals Sampson ug Schley nagpildi sa armada sa Espanya sa baybayon sa Cuba. Ang kahilukhan sa mga barko sa dagat sa taliwala sa Asya ug Estados Unidos ug sa palibot sa tumoy sa South America nagpasiugda sa panginahanglan alang sa usa ka kanal tali sa kadagatan sa Atlantiko ug Pasipiko sa Sentral Amerika.

Bisan kung ang Army nasamdan sa kawala, sakit ug kagubot, ang mga pwersa sa yuta sa Amerikano gipalakas sa mga boluntaryo sama sa bantog nga Rough Riders ni Theodore Roosevelt. Maisugon nga nakig-away ang mga sundalong Amerikano aron pildihon ang usa ka dili malipayong kasundaloohan sa Espanya duol sa Santiago. Gisakop usab sa mga tropang Amerikano ang Puerto Rico, isa pa ka Caribbean isla nga kolonya sa Espanya. Ang panagsangka, nga milungtod sa wala'y upat ka bulan, nakita nga gamay sa 400 nga mga sundalo sa Amerika ang namatay sa panagsangka. Sobra sa napulo ka beses nga daghan ang namatay tungod sa sakit, bisan pa.

Ang labing inila nga imaha sa Gubat sa Espanya-Amerikano mao si Theodore Roosevelt ug ang iyang Rough Riders, nga gisakyang San Juan Hill. Hinun wala'y labot nga nahibal-an mao nga ang mga Rough Riders nakibisog sa kusangan sa daghang mga panagsangka ug makalahutay sa labi pa ka grabe nga mga kaswalti, kung dili alang sa nasinat nga mga beterano nga mga beterano, kapin sa 2,500 sa kanila, nga nakig-uban kanila sa panggubatan. Kini nga mga sundalo, nga nakig-away sa mga giyera sa India sa utlanan sa Amerika sa daghang mga tuig, nakatabang sa kadaugan sa Cuba.

Primary Source: Photograph

Some of the African American troops who fought in Cuba. Many of them were veterans of the Indian Wars in the West where they had been called Buffalo Soldiers by the Native Americans. In Cuba, they were given the nickname Smoked Yankees.

Pangunang Punoan: Litrato

Ang pila sa mga tropang Aprikanong Amerikano nga nakig-away sa Cuba. Kadaghanan kanila mga beterano sa mga Gubat sa India sa Kasadpan diin gitawag sila nga mga Sundalo sa mga Buffalo sa mga Katawhang Amerikano. Sa Cuba, sila gihatagan ang palaway nga Pinausok nga Yankees.

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST CRI
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

The choice to serve in the Spanish-American War was not a simple one. Within the African American community, many spoke out both for and against involvement in the war. Some felt that because they were not offered the true rights of citizenship it was not their burden to volunteer for war. Others, in contrast, argued that participation in the war offered an opportunity for African Americans to prove themselves to the rest of the country. While their presence was welcomed by the military which desperately needed experienced soldiers, the Black regiments suffered racism and harsh treatment while training in the southern states before shipping off to battle.

Once in Cuba, however, the **Smoked Yankees**, as the Cubans called the African American soldiers, fought side-by-side with Roosevelt's Rough Riders, providing crucial tactical support to some of the most important battles of the war. After the Battle of San Juan, five African American soldiers received the Medal of Honor and 25 others were awarded a certificate of merit. One reporter wrote that "if it had not been for the Negro cavalry, the Rough Riders would have been exterminated." For some of the soldiers, their recognition made the sacrifice worthwhile. Others, however, struggled with American oppression of Cubans and Puerto Ricans, feeling kinship with the black residents of these countries who fell under American rule.

THE PHILIPPINE-AMERICAN WAR

As the war closed, Spanish and American diplomats arranged for a peace conference in Paris. They met in October 1898, with the Spanish government committed to regaining control of the Philippines, which they felt were unjustly taken in a war that was solely about Cuban independence. President McKinley was reluctant to relinquish the strategically useful prize of the Philippines. He certainly did not want to give the islands back to Spain, nor did he want another European power to step in to seize them. Neither the Spanish nor the Americans considered giving the islands their independence, since, with the pervasive racism and cultural stereotyping of the day, they believed the Filipino people were not capable of governing themselves. **William Howard Taft**, the first American governor-general to oversee the administration of the new American possession, accurately captured American sentiments with his frequent reference to Filipinos as "our little brown brothers."

Philippine revolutionary **Emilio Aguinaldo** refused to exchange Spanish occupation for American and continued the insurrection he had been leading against the Spanish with a fight against the new American invaders. The result was the **Philippine-American War**, or the Filipino Insurrection. It was one of the ugliest wars in American history.

Ang pagpili sa pagserbisyo sa Gubat sa Espanya-Amerikano dili yano. Sa sulod sa komunidad sa African American, daghan ang nagsulti alang sa ug batok sa pag-apil sa giyera. Ang uban mibati nga tungod kay wala sila gitanyag ang tinuod nga mga katungod sa pagkalungsorongan dili kini ang ilang palas-anon sa pagboluntaryo alang sa giyera. Ang uban, sukwhi, nangatarungan nga ang pag-apil sa giyera nagtanyag usa ka higayon alang sa mga Amerikano nga Amerikano aron pamatud-an ang ilang kaugalingon sa ubang bahin sa nasud. Samtang ang ilang presensya gidawat sa militar nga nanginahanglan kaayo nga mga sundalo nga nakasinati, ang mga Black regiment nag-antus sa rasismo ug mabangis nga pagtratar samtang nagbansay sa habagatang estado sa wala pa ipadala sa gubat.

Kaniadto sa Cuba, bisan pa, ang mga usok nga Yankees, ingon nga gitawag sa mga Cubans ang mga sundalong Amerikano nga Amerikano, nakig-away sa kilid kauban ang Rose Riders sa Roosevelt, nga naghatag hinungdanon nga taktikal nga suporta sa pipila nga labing hinungdanon nga mga away sa giyera. Pagkahuman sa Gubat sa San Juan, lima ka sundalong Amerikano nga Amerikano ang nakadawat Medalya sa Pasidungog ug 25 pa ang gihatagan usa ka sertipiko nga merito. Usa ka reporter ang nagsulat nga "kung wala pa sa Negro nga kawal, ang Rough Riders pagalaglagon." Alang sa pipila ka sundalo, ang ilang pagkilala gilla nga ang sakripisyong mapuslon. Ang uban, bisan pa, nakigbisog sa pagpanlupig sa Amerikano sa mga Cubans ug Puerto Ricans, mibati nga adunay kaakuhan sa mga itom nga residente sa mga nasud nga nahulog ilalom sa pagmando sa Amerikano.

ANG PILIPINAS-AMERICAN WAR

Samtang natapos ang giyera, gihikay sa mga diplomats sa Espanya ug Amerikano alang sa usa ka komperensiya sa Kalinaw sa Paris. Nakigkita sila Kaniadtong Oktubre 1898, uban ang gobeyerno sa Espanya nga gisaad nga makuhang kontrol sa Pilipinas, nga ilang gibati nga dili makatarunganon nga nakuhang usa ka giyera nga hapis lamang bahin sa kagawasan sa Cuban. Si Presidente McKinley napanganuk sa pagbiya sa estratehikong mapuslonan nga ganti sa Pilipinas. Dili gyud niya gusto nga ibalik ang mga isla sa Espanya, ni gusto nya ang usa pa ka gahum sa Europe nga molihok aron agawon kini. Ni ang Espanya o ang mga Amerikano wala maghunahuna nga gihatag ang ilang mga nasud sa ilang kagawasan, tungod kay, sa nagkadaghing rasismo ug stereotyping sa kultura sa panahon, nagtuos sila nga ang mga Pilipino dili makahimo sa pagdumala sa ilang kaugalingon. Si William Howard Taft, ang unang gobernador-heneral sa Amerika nga nagdumala sa pagdumala sa bag-on tag-iy sa Amerikano, tukma nga nakuhang mga sentimento sa Amerikano sa kanunay nga pagtumong sa mga Pilipino nga "among gagmay nga mga igsoon nga brown."

Ang rebolusyonaryo sa Pilipinas nga si Emilio Aguinaldo nagdumili sa pagbayloay sa pananakop sa Espanya alang sa Amerikano ug gipadayon ang pag-aalsa nga iyang gipangulohan batok sa mga Espanyol sa usa ka away sa mga bag-on manananakop sa Amerika. Ang resulta mao ang Gubat sa Pilipinas-Amerikano, o ang Rebolusyon Pilipino. Kini ang usa sa labing daotan nga gubat sa kasaysayan sa Amerika.

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

The Filipinos' war for independence lasted three years, with over 4,000 American and 20,000 Filipino combatant deaths. The civilian death toll is estimated to be as high as 250,000. Under the rule of the American military, the Philippines remained a war zone with terrible atrocities committed by American troops against Filipino soldiers and civilians alike. Frustrated with a lack of progress, President McKinley turned the Philippines over to a civilian governor. Under Taft's leadership, Americans built a new transportation infrastructure, hospitals, and schools, hoping to win over the local population. The rebels lost influence, and Aguinaldo was captured by American forces and forced to swear allegiance to the United States.

Taft continued to introduce reforms to modernize and improve daily life for the country despite pockets of resistance that continued to fight through the spring of 1902. Much of the commission's rule centered on legislative reforms to local government structure and national agencies, with the commission offering appointments to resistance leaders in exchange for their support.

Ang gubat sa mga Pilipino alang sa kagawasan milungtod og tulo ka tuig, nga adunay kapin sa 4,000 Amerikano ug 20,000 nga namatay nga manggugubat nga Pilipino. Gibana-bana nga ang gidaghanon sa pagkamatay sa mga sibilyan naa sa 250,000. Ubos sa pagmando sa militar sa Amerika, ang Pilipinas nagpabilin nga usa ka giyeran nga giyeran nga giataki sa mga tropang Amerikano kontra sa mga sundalang Pilipino ug sibilyan. Kay nasubo tungod sa kakulang sa pag-uswag, gitugyan ni Presidente McKinley ang Pilipinas sa usa ka sibilyan nga gobernador. Ubos sa pagpangulo ni Taft, ang mga Amerikano nagtukod usa ka bag-ong imprastrukta sa transportasyon, ospital, ug mga eskuelahan, nga naglaum nga makadaog sa lokal nga populasyon. Ang mga rebelde nawad-an sa impluwensya, ug si Aguinaldo nakuha sa mga puwersa sa Amerika ug napugos sa pagpanumpa sa Estados Unidos.

Primary Source: Photograph

This photograph of Emilio Aguinaldo was taken in 1898 at the start of the Spanish-American War. As he grew older he continued to play a vital role in the development of his country.

Pangunang Punoan: Litrato

Kini nga litrato ni Emilio Aguinaldo nakuha kaniadtong 1898 sa pagsugod sa Gubat sa Espanya-Amerikano. Sa nagkadako na siya nagpadayon siya nga adunay hinungdan nga papel sa kalamboan sa iyang nasud.

Padayon nga gipaila ni Taft ang mga reforma aron mapayo ang adlaw-adlaw nga kinabuhi alang sa nasud bisan pa sa mga bulsa sa pagsukol nga nagpadayon sa pagpakibugno sa tingpamulak sa 1902. Ang kadaghanan sa pagmando sa komisyon nasentro sa mga pagbag-o sa mga pagbag-o sa mga istruktura sa lokal nga gobyerno ug nasional nga ahensiya, uban ang komisyon nga nagtanyag mga appointment sa mga lider sa resistensya kapalit sa ilang suporta.

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

The war officially ended on July 2, 1902, with a victory for the United States. However, some Philippine groups led by veterans of the Katipunan continued to battle American forces. Among those leaders was General Macario Sakay, a veteran Katipunan member who assumed the presidency of the proclaimed Tagalog Republic, formed in 1902 after the capture of President Emilio Aguinaldo. Other groups, including the Moro people and Pulahanes people, continued hostilities in remote areas and islands until their final defeat a decade later at the Battle of Bud Bagsak on June 15, 1913.

The occupation by the United States changed the cultural landscape of the islands. English became the primary language of government, education, business, and industry, and increasingly in future decades, of families and educated individuals. The Catholic Church lost its place as the official state religion, although most Filipinos remain Catholic to this day.

In 1916, Congress passed the Philippine Autonomy Act, **Jones Act**, that the United States officially promised eventual independence, along with more Philippine control in the meantime over the Philippines. The 1934 Philippine Independence Act created in the following year the Commonwealth of the Philippines, a limited form of independence, and established a process ending in Philippine independence, which was originally scheduled for 1944, but interrupted and delayed by World War II. Finally in 1946, following World War II and the Japanese occupation of the Philippines, the United States granted independence through the **Treaty of Manila**.

Ang gubat opisyal nga natapos kaniadtong Hulyo 2, 1902, nga adunay kadaugan alang sa Estados Unidos. Bisan pa, ang pila ka grupo sa Pilipinas nga gipangulohan sa mga beterano sa Katipunan nagpadayon sa pakiggubat sa mga puwersa sa Amerika. Lakip sa mga pinuno niini mao si Heneral Macario Sakay, usa ka beterano nga miyembro sa Katipunan nga nagpili sa pagkapangulo sa giproklama nga Republika sa Tagalog, nga naumol kaniadtong 1902 pagkahuman nabihag ni Presidente Emilio Aguinaldo. Ang uban pang mga grupo, lakip ang katawhang Moro ug Pulahanes nga mga tawo, nagpadayon sa panabugno sa mga hilit nga mga lugar ug mga isla hangtod sa ilang katapusan nga pagkalugi usa ka dekada sa ulah sa Gubat sa Bud Bagsak kaniadtong Hunyo 15, 1913.

Ang pagsakop sa Estados Unidos nagbag-o sa talan-awon sa kultura sa mga isla. Ang Ingles nahimong panguna nga sinultian sa gobyerno, edukasyon, negosyo, ug industriya, ug nagkadaghan sa umaabot nga mga dekada, sa mga pamilya ug edukado nga mga tawo. Ang Simbahang Katoliko nawala sa lugar isip opisyal nga relihiyon sa estado, bisan kung kadaghanan sa mga Pilipino nagpabilin nga Katoliko hangtod karon.

Primary Source: Photograph

Katipunenos, Filipinos who continued the fight against the Americans even after Aguinaldo was captured.

Pangunang Punoan: Litrato

Katipunenos, mga Pilipino nga nagpadayon sa away sa mga Amerikano bisan human mabihag si Aguinaldo.

Sa 1916, gipasar sa Kongreso ang Philippine Autonomy Act, Jones Act, nga ang Estados Unidos opisyal nga nagsaad sa kalingawan sa katapusan, uban ang labi pa nga pagkontrol sa Pilipinas sa kasamtangan sa Pilipinas. Ang 1934 Philippine Independence Act nagmugna sa sumunod nga tuig ang Komonwelt sa Pilipinas, usa ka limitado nga porma sa independensiya, ug nagtukod usa ka proseso nga natapos sa independensiya sa Pilipinas, nga oriinal nga nakatakdak sa 1944, anpan nahunong ug nalangan sa ikaduhang Gubat sa Kalibutan. Sa katapusan sa 1946, pagkahuman sa Gubat sa Kalibutan ug ang pagsakop sa mga Hapon sa Pilipinas, gihatagan sa Estados Unidos ang kagawasan pinaagi sa Treaty of Manila.

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST CRI
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

OPPOSITION

Some Americans, notably William Jennings Bryan, **Mark Twain**, Andrew Carnegie, Ernest Crosby, and other members of the American Anti-Imperialist League, strongly objected to the annexation of the Philippines. Anti-imperialist movements claimed that the United States had become a colonial power by replacing Spain as master of the Philippines. Other anti-imperialists opposed annexation on racist grounds. Among these was Senator Benjamin Tillman of South Carolina, who feared that annexation of the Philippines would lead to an influx of non-White immigrants into the United States. As news of atrocities committed in subduing the Philippines arrived in the United States, support for the war flagged. President McKinley and Governor Taft's efforts to end the conflict by exchanging peace for partial self-rule was, in part, due to a loss of public support.

LEGACY OF THE WARS

The result of the Spanish-American War was the 1898 **Treaty of Paris**, negotiated on terms favorable to the United States. The United States gained several island possessions. Spain turned over **Puerto Rico**, **Guam**, and the **Philippines** to the United States, for which the United States paid Spain \$20 million. Puerto Rico and Guam remain American territories and the people of those territories are US citizens, although since they are not states, they have no representation in Congress and no vote for president.

The wars marked America's entry into world affairs. Before the Spanish-American War, the United States was characterized by isolationism, an approach to foreign policy that emphasized keeping the affairs of other countries at a distance. Although Americans still disagree about the extent we should play in world affairs, since the Spanish-American War, the United States has had a significant hand in various conflicts around the world, and has entered many treaties and agreements.

After the Spanish-American War, the United States entered a long and prosperous period of economic and population growth and technological innovation that lasted through the 1920s. The war redefined national identity, served as a solution of sorts to the social divisions plaguing the American mind, and provided a model for future news reporting.

The war also effectively ended the Spanish Empire. Spain had been declining as an imperial power since the early 1800s. Spain retained only a handful of overseas holdings: Spanish West Africa, Spanish Guinea, Spanish Sahara, Spanish Morocco, and the Canary Islands. Never again would Spain be a major player on the world stage.

PAGTUO

Ang pila ka mga Amerikano, labi na si William Jennings Bryan, Mark Twain, Andrew Carnegie, Ernest Crosby, ug uban pang mga myembro sa American Anti-Imperialist League, kusagan ng gisupak ang annexation sa Pilipinas. Ang mga kalihukan anti-imperialista nag-angkon nga ang Estados Unidos nahimong gahum sa kolonyal pinaagi sa pagpuli sa Espanya isip agalon sa Pilipinas. Ang uban pang mga kontra-imperialista supak sa pagdugang sa racist nga nataran. Lakip niini mao si Senador Benjamin Tillman nga taga-South Carolina, nga nahadlok nga ang pag-annexation sa Pilipinas mosangput sa pagdagsa sa mga dili mga puti nga mga imigrante sa Estados Unidos. Ingon nga balita sa mga kabangis nga nahimo sa pagpuwan sa Pilipinas ang miabot sa Estados Unidos, ang suporta alang sa giyera nga giyera. Ang mga paningkamot ni Presidente McKinley ug Gobernador Taft sa pagtapos sa panagbangi pinaagi sa pagbinayoloay og kalinaw alang sa partial nga pagmando sa kaugalingon, sa babin, tungod sa pagkawala sa suporta sa publiko.

LEGACY OF WARS

Ang sangputanan sa Gubat sa Espanya-Amerikano mao ang 1898 nga Tratado sa Paris, nga nakigsabut sa mga termino nga pabor sa Estados Unidos. Nakakuha ang Estados Unidos og daghang mga kabitangan sa isla. Gipasaylo sa Spain ang Puerto Rico, Guam, ug Pilipinas sa Estados Unidos, diin ang Estados Unidos nagbayad sa Spain nga \$ 20 milyon. Ang Puerto Rico ug Guam naghabilin nga mga territoryo sa Amerika ug ang mga tawo sa mga territoryo mga lungsuranon sa US, bisan kung dili kini mga estado, wala silay representasyon sa Kongreso ug wala'y boto alang sa presidente.

Ang mga gubat nga nagtimaan sa pagsulod sa Amerika sa mga kahilokan sa kalibutan. Sa wala pa ang Gubat sa Espanya-Amerikano, ang Estados Unidos gihulagway sa pag-inusara, usa ka pamaagi sa pamaagi sa langyaw nga nagpasiugda sa pagdayon sa mga kahilokan sa ubang mga nasud sa layo. Bisin kung ang mga Amerikano wala gihapon mouyon sa gidak-on nga kinahanglan naton magdula sa mga kahilokan sa kalibutan, sukad sa Gubat sa Espanya-Amerikano, ang Estados Unidos adunay daghang hinundan sa daghang mga panagbangi sa tibuuk kalibutan, ug nakasulod sa daghang mga kasabutan ug kasabutan.

Pagkahuman sa Gubat sa Espanya-Amerikano, ang Estados Unidos nakasulod sa usa ka taas ug mauswagon nga panahon sa pagtubo sa ekonomiya ug populasyon ug pag-usab sa teknolohiya nga milungtod sa 1920s. Gilaraw usab sa giyera ang gilia nga nasyonalidad, nagsilbi nga solusyon sa mga lahi sa sosyal nga pagkabahinbahin sa hunahuna sa mga Amerikano, ug naghatag usa ka modelo alang sa pagtaho sa balita sa umaabot.

Ang gubat epektibo usab nga natapos ang Imperyo sa Espanya. Ang Espanya nahinabo nga usa ka gahum sa imperyal sukad pa sa sayong 1800. Ang Spain naghabilin lamang sa pila ka mga pagkontra sa gawas sa nasud: Spanish West Africa, Spanish Guinea, Spanish Sahara, Spanish Morocco, ug Canary Islands. Dili na usab ang Espanya usa ka pangunang magdudula sa entablado sa kalibutan.

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST USA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

The United States continued to occupy Cuba at the end of the war. As in the Philippines, reforms were initiated in public administration, and public health agencies were brought under the direction of General Leonard Wood. American doctors Walter Reed and William Gorgas exterminated yellow fever in Cuba and pushed education and other reforms. A constitutional convention called in 1900 set up a Cuban government, and Americans withdrew in 1902.

However, Cuban independence was not without limits. Congress passed the **Platt Amendment** of 1903 which added these stipulations. First, Cuba could make no treaties with other nations without America's consent. The Cuban government could not go into debt beyond its ability to pay. The United States reserved the right to intervene in Cuba to maintain law and order. And, The United States was granted rights to a naval base at Guantanamo Bay. Despite the antagonist relationship the United States has with the Cuban government today, the base at Guantanamo Bay remains in American hands. Because it is not on American soil, it has served as a legally ambiguous place to detain permanently accused terrorists captured in Afghanistan.

CONCLUSION

The Spanish-American War gave the United States new territory, national pride, and launched the nation into first class status among the leaders of the world. While the reasons for declaring war might have been dubious, the cause of Cuban independence was noble and achieved. The spoils of war – territory won – was seemingly earned.

In the Philippines, the spoils of war were less lustrous. Those who oppose imperialism might see the horrors of the Filipino Insurrection as a just punishment for hubris.

What do you think? Did the United States deserve the outcomes of these two wars?

Ang Estados Unidos nagpadayon sa pagsakop sa Cuba sa katapusan sa giyera. Sama sa Pilipinas, ang mga pagbag-o gisugdan sa pagdumala sa publiko, ug ang mga ahensiya sa panglawas sa publiko gidala ubos sa direksyon ni General Leonard Wood. Ang mga doktor sa Amerikano nga si Walter Reed ug William Gorgas nagpatay sa dilaw nga hilat sa Cuba ug giduso ang edukasyon ug uban pang mga reforma. Usa ka konstitusyon nga konstitusyon nga gitawag kaniadtong 1900 nagtukod sa usa ka gobyerno sa Cuba, ug ang mga Amerikano nga mistras sa 1902.

Bisan pa, ang independensya sa Cuban wala'y mga limitasyon. Gipasa sa Kongreso ang Platt Amendment kaniadtong 1903 nga nagdugang sa kini nga mga pamaagi. Una, ang Cuba dili makigsabut sa ubang mga nasud kung wala'y pagtugot sa America. Ang gobyerno sa Cuba dili makautang nga sobra sa kaarang sa pagbayad. Giandam sa Estados Unidos ang katungod sa pagpanghilabot sa Cuba aron mapadayon ang balaod ug kahusay. Ug, ang Estados Unidos gihatagan mga katungod sa usa ka base sa dagat sa Guantanamo Bay. Bisan pa sa relasyon sa antagonist nga gihimo sa Estados Unidos sa gobyerno sa Cuban karon, ang basihan sa Guantanamo Bay nagpabilin sa mga kamot sa Amerikano. Tungod kay wala kini sa yuta nga Amerikano, nagsilbi kini nga usa ka ligal nga lugar nga makapugong nga permanenteng giakusahan nga mga terorista nga nakuha sa Afghanistan.

KONKLUSYON

Gihatag sa Gubat sa Espanya-Amerikano ang bag-ong territoryo sa Estados Unidos, nasudnon nga garbo, ug gilansad ang nasud nga mahimong unang kahimtang sa klase taliwala sa mga lider sa kalibutan. Bisan kung ang mga hinundan sa pagpahayag sa gubat mahimo'g makapahinuklog, ang hinundan sa pagkaluwas sa Cuban labi ka halangdon ug nakab-ot. Ang mga inagaw sa giyera - nadaug sa territoryo - ingon sa nakuha.

Sa Pilipinas, ang mga inagaw sa gubat dili kaayo mahimutang. Kadong mosupak sa imperyalismo mahimong makit-an ang mga kalisang sa Rebolusyon Pilipino nga usa ka makatarunganon nga silot alang sa hubris.

Unsa ang imong gihuhuna? Ang Estados Unidos ba angayan sa mga sangputanan sa duha nga mga gubat?

2 DID AMERICA DESERVE THE OUTCOME OF THE SPANISH-AMERICAN AND PHILIPPINE-AMERICAN WARS?

Did the IMPERIALIST COUNTRY
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

SUMMARY

The United States went to war with Spain in 1898 because of Cuba. Cuba was one of the last Spanish colonies in the Americas. Cubans wanted independence, and some people in the United States were sympathetic to the Cuban cause.

At the time, newspapers were competing with each other to sell more copies. Writers and publishers exaggerated stories and used bold, sensational headlines. A popular topic was Spanish cruelty toward Cubans. After reading such stories, many Americans wanted the United States to intervene in Cuba.

The USS Maine, an American battleship, exploded while visiting Havana, Cuba. It is still unclear why the explosion happened, but Americans blamed the Spanish and demanded war.

As part of the declaration of war, Congress passed a law stating that it would not make Cuba an American colony.

The Spanish-American War was a lopsided victory for the United States. American ships destroyed the Spanish fleet in the Philippines and American troops overran the Spanish troops in Cuba. Theodore Roosevelt became a national hero while leading his men in battle in Cuba.

True to their promise, the United States allowed Cuba to become independent, but passed a law saying that they would intervene if there were problems in Cuba. In this way, Cuba was always mostly, but not entirely independent.

As a result of the war, the United States took control of the Spanish territories of Puerto Rico, Guam and the Philippines.

The Filipinos had also been fighting for independence when the war broke out. Filipino leaders thought that the war would lead to independence the same that it had for Cuba. However, after defeating the Spanish, the Americans stayed. The Filipino freedom fighters began a rebellion against American rule. A bloody conflict resulted.

In the end, Americans captured Emilio Aguinaldo, the leader of the Filipino resistance and the rebellion ended. The Filipinos agreed to a deal in which the Americans maintained control of the country but allowed the Filipinos to make many of their own decisions. The United States kept the Philippines as a colony for about 50 years.

KATINGBANAN

Ang Estados Unidos nakiggubat sa Espanya kaniadtong 1898 tungod sa Cuba. Ang Cuba usa ka katapusang kolonya sa Espanya sa Amerika. Gusto sa mga Cubans nga independente, ug pipila nga mga tawo sa Estados Unidos adunay simpatiya sa kawsa sa Cuban.

Sa panahon, ang mga pamantalaan nagkasumpaki sa matag usa aron ibaligya ang daghang mga kopya. Ang mga magusulat ug mga magnamantal na gipadako sa mga istorya ug naggamit nga maisugon, makahuluganong mga ulohan. Usa ka popular nga hilisugtan mao ang kabangis sa Espanya sa mga Cubans. Pagkahuman mabasa ang mga sugilanon, daghang Amerikano ang gusto nga mangilabot ang Estados Unidos sa Cuba.

Ang USS Maine, usa ka Amerikano nga pakiggubat, nagsabog samtang nagbisita sa Havana, Cuba. Dili pa klaro kung ngano nga ang pagbuto nahitabo, apan gibasol sa mga Amerikano ang Espanya ug gihangyo ang gubat.

Isip bahin sa deklarasyon sa giyera, gipasa sa Kongreso ang usa ka balaod nga nagpahayag nga dili kini himuong nga Cuba usa ka kolonya sa Amerika.

Ang Gubat sa Espanya-Amerikano usa ka nakadaog nga kadaugan alang sa Estados Unidos. Giguba sa mga barkong Amerikano ang armada sa Espanya sa Pilipinas ug ang mga tropang Amerikano na-overra ang mga tropa sa Espanya sa Cuba. Si Theodore Roosevelt nahimong usa ka nasyonal nga bayani samtang nanguna sa iyang mga kalalakihan sa panggubatan sa Cuba.

Natuman sa ilang saad, gitugotan sa Estados Unidos ang Cuba nga mahimong independente, apan gipasa ang usa ka balaod nga nag-ingon nga mangilabot sila kung adunay mga problema sa Cuba. Sa niini nga paagi, ang Cuba kanunay kadaghanan, apan dili hingpit nga independente.

Ingon usa ka sangputanan sa giyera, nakuha sa Estados Unidos ang kontrol sa mga territoryo sa Espanya sa Puerto Rico, Guam ug Pilipinas.

Nakigbisog usab ang mga Pilipino alang sa kagawasan sa dihang ang gubat miulbo. Naghunahuna ang mga lider sa Pilipino nga ang giyera magdala sa independensiya sa parehas naa ngonko sa Cuba. Bisan pa, human mapildi ang Castilla, nagpabilin ang mga Amerikano. Ang mga nakibugno sa kalayaan sa Pilipinas nagsugod sa usa ka pagrebeldo sa pagmando sa Amerikano. Usa ka madugo nga panagbangi ang miresulta.

Sa katapusang, gidakup sa mga Amerikano si Emilio Aguinaldo, ang pinuno sa pagsukol sa Pilipino ug natapos ang pagrebeldo. Miuyon ang mga Pilipino sa usa ka kasabutan diin gipadayon sa mga Amerikano ang pagpugong sa nasud apan gitugotan ang mga Pilipino nga maghimo daghan sa ilang kaugalingon nga mga desisyon. Gipadayon sa Estados Unidos ang Pilipinas isip kolonya sa dul-an sa 50 ka tuig.

KEY CONCEPTS

Remember the Maine: Rallying cry during the Spanish-American War.

Splendid Little War: Nickname for the Spanish-American War.

LOCATIONS

Cuba: Island nation just south of Florida that was a Spanish colony until the United States secured its independence in the Spanish-American War.

Havana: Capital city of Cuba.

Puerto Rico: Island in the Caribbean won by the United States from Spain in the Spanish-American War. It remains an American territory.

Guam: Island in Micronesia won by the United States from Spain in the Spanish-American War. It remains an American territory.

Philippines: Island nation in Asia won by the United States from Spain in the Spanish-American War. It was granted independence in 1946.

TREATIES & LAWS

Teller Amendment: Amendment to the declaration of war against Spain in 1898 that stated that the United States would not annex Cuba.

Jones Act: 1916 law that promised independence for the Philippines

Treaty of Manila: Treaty that officially granted the Philippines independence in 1946.

Treaty of Paris of 1898: Treaty that ended the Spanish-American War and granted the United States control of Puerto Rico, Guam and the Philippines.

Platt Amendment: Law passed in 1903 in which the United States claimed the right to intervene in Cuban affairs, to maintain a naval base at Guantanamo, and limited the freedom of Cuba to make treaties without American consent.

PEOPLE AND GROUPS

José Martí: Cuban poet and leader of the Cuban independence movement.

George Dewey: American naval commander at the Battle of Manila Bay during the Spanish-American War.

Rough Riders: Nickname for Theodore Roosevelt's cavalry regiment in Cuba during the Spanish-American War.

Smoked Yankees: Nickname for African-American troops during the Spanish-American War.

William Howard Taft: American governor of the Philippines after the Spanish-American War and later president of the United States.

Emilio Aguinaldo: Leader of the Philippine independence movement who fought both the Spanish and the United States.

Mark Twain: American author of such books as Tom Sawyer and Huckleberry Finn and famous anti-imperialist.

EVENTS

Explosion of the USS Maine: Event that caused the United States to declare war on Spain in 1898.

Spanish-American War: 1898 conflict with Spain in which the United States won control of Puerto Rico, Guam, the Philippines, and also won independence for Cuba.

Battle of Manila Bay: Naval encounter between American and Spanish ships in the Philippines during the Spanish-American War. It was a total victory for the United States.

Philippine-American War: Conflict between the American army and Philippine independence fighters after the Spanish-American War.

SHIPS

USS Maine: American battleship that exploded mysteriously in Havana Harbor. The explosion was the catalyst for the Spanish-American War.

3**HOW SHOULD AMERICA PROJECT
ITS POWER AROUND THE WORLD?****EXPAND or BETRAY**
America's FOUNDING IDEALS?**INTRODUCTION**

At the conclusion of his presidency, George Washington warned his countrymen to avoid entanglements with foreign nations. He feared that the new nation might be overwhelmed by other countries' problems. A little less than 100 years later the United States was a very different place. No longer a fledgling nation, the nation had grown to be an economic powerhouse fed by waves of immigrants that successfully spread from sea to shining sea.

Many Americans felt that Washington's ideas no longer applied. They felt confident to project power in distant lands, especially after success in the Spanish-American War.

But, how should the country spread its influence? Three presidents, Theodore Roosevelt, William Taft, and Woodrow Wilson all offered different answers to that question. One, based on the threat of force, one based on the use of money, and the last on an appeal to morality.

What do you think? How should America project it's power around the world?

PASIUNA

Sa pagtapos sa iyang pagkapangulo, gipahimangoan ni George Washington ang iyang mga kababayan nga likayan ang mga pagpanghilabot sa mga langyaw nga mga nasud. Nahadlok siya nga ang bag-ong nasud mahimong mapun-an sa mga problema sa ubang mga nasud. Usa ka gamay nga wala'y 100 ka tuig ang milabay ang Estados Unidos usa ka lahi kaayo nga lugar. Dili na usa ka nagdagayday nga nasud, ang nasud nga nahimo nga usa ka kusog nga pang-ekonomiya nga gipakaon sa mga balud sa mga imigrante nga malampuson nga mikaylap gikan sa dagat hangtod sa nagdan-ag nga dagat.

Daghing mga Amerikano ang mibati nga ang mga ideya sa Washington wala na magamit. Nagsalig sila nga maghatag gahum sa proyekto sa layo nga mga yuta, labi na human sa kalampusan sa Gubat sa Espanya-Amerikano.

Bisan pa, giunsa pagkaylap sa nasud ang impluwensya niini? Tulo ka mga pangulo, sila si Theodore Roosevelt, William Taft, ug Woodrow Wilson tanan naghatag sa lainlaing mga tubag sa kini nga pangutana. Ang usa, pinasukad sa hulga sa kusog, ang usa gipasukad sa paggamit sa salapi, ug ang naulahi sa usa ka apela sa moralidad.

Unsa ang imong gihunahuna? Giunsa ang proyekto sa Amerika nga kini gahum sa tibuuk kalibutan?

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

Did the IMPERIALIST CRI
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

EUROPEANS IN CHINA

Since the journeys of Marco Polo and Christopher Columbus, many Westerners have dreamt making their fortunes in China. With the defeat of the Spanish and the addition of the Philippines as a base for American ports and coaling stations, American businesses were ready to make that myth a reality. Although China originally accounted for only a small percentage of American foreign trade, captains of American industry dreamed of a vast market of Asian customers desperate for manufactured goods they could not yet produce in large quantities for themselves.

American businesses were not alone in seeing the opportunities. Other countries, including Japan, Russia, Great Britain, France, and Germany also hoped to make inroads in China. Earlier treaties between Great Britain and China in 1842 and 1844 when the British Empire coerced the Chinese to accept the import of Indian opium in exchange for its tea, had forced China to give all foreign nations free and equal access to Chinese ports.

This was at a time when Great Britain maintained the strongest economic relationship with China. However, other western nations used the new arrangement to send Christian missionaries who began to work across inland China. In 1895, Japan successfully defeated Chinese troops on the battlefield and China lost its claims to Korea. By 1897, Germany had obtained exclusive mining rights in northern coastal China as reparations for the murder of two German missionaries. In 1898, Russia obtained permission to build a railroad across northeastern Manchuria. One by one, each country carved out their own **sphere of influence**, where they could control markets through tariffs and transportation, and thus ensure their share of the Chinese market.

THE OPEN DOOR POLICY

Alarmed by the pace at which foreign powers were dividing China into pseudo-territories, and worried that they had no significant piece for themselves, the United States government intervened. In contrast to European nations, however, American businesses wanted the whole market, not just a share of it. They wanted to do business in China with no artificially constructed spheres or boundaries to limit the extent of their trade.

In 1899, Secretary of State **John Hay** made a bold move to acquire China's vast markets for American access by introducing the **Open Door Policy**. His policy, if agreed to by the other five nations maintaining spheres of influences in China, would erase all spheres and essentially open all doors to free trade, with no special tariffs or transportation controls that might give unfair advantages to one country over another.

ANG EUROPEANS SA CHINA

Sukad sa mga pagbiyahe nila Marco Polo ug Christopher Columbus, daghang mga taga-Westerners ang nangandoy nga naghimo sa ilang kabulahanan sa China. Uban sa pagpildi sa mga Kastila ug pagdugang sa Pilipinas isip basihan sa mga pantalan sa Amerikano ug mga istasyon sa coaling, ang mga negosyo sa Amerika andam sa paghimo sa kini nga mito. Bisan sa sinugdan ang China nga gamay ra nga porsyento sa pamaliga sa langyaw nga Amerikano, ang mga kapitan sa industriya sa Amerika nangandoy sa usa ka daghang merkado sa mga kustomer sa Asya nga desperado sa paghimo sa mga butang nga dili pa nila makahatag og daghang kantidad alang sa ilang kaugalingon.

Ang mga Amerikanong negosyo dili nag-inusara sa pagtanaw sa mga oportunidad. Ang uban nga mga nasud, lakip ang Japan, Russia, Great Britain, France, ug Germany naglaum usab nga magdagan sa China. Sa sayo pa nga mga kasabutan tali sa Great Britain ug China kaniadtong 1842 ug 1844 sa dihang gipilit sa Imperyo sa Britanya ang mga Tsino nga dawaton ang import sa opium Indian kapalit sa tsaa, gipilit ang China nga hatagan ang tanan nga mga langyaw nga nasud nga libre ug patas nga pag-access sa mga pantalan sa China.

Kini sa panahon nga gipadayon sa Great Britain ang labing lig-on nga relasyon sa ekonomiya sa China. Bisan pa, ang ubang mga nasod sa kasadpan gigamit ang bag-ong kahikayan aron ipadula ang mga misyonaryo nga nagsugod sa paglihok sa tibuuk China. Sa 1895, malampuson nga napildi sa Japan ang tropa sa China sa natad sa panggubatan ug nawala ang pag-angkon sa China sa Korea. Pagka-1897, ang Alemanya nakakuha og eksklusibo nga mga katungod sa pagmina sa amihanang baybayon sa China isip mga reparasyon alang sa pagpatay sa duha ka mga misyonaryo sa Aleman. Niadtong 1898, nakuhha sa Russia ang pagtugot sa pagtukod og usa ka riles sa tabok sa amihanang Manchuria. Matag usa, ang matag nasud nakulit sa ilang kaugalingon nga bahin sa impluwensiya, diin makontrol nila ang mga merkado pinaagi sa mga taripa ug transportasyon, ug sa ingon masiguro ang ilang bahin sa merkado sa China.

ANG DUHA KA DUHA NGA DOKTRINA

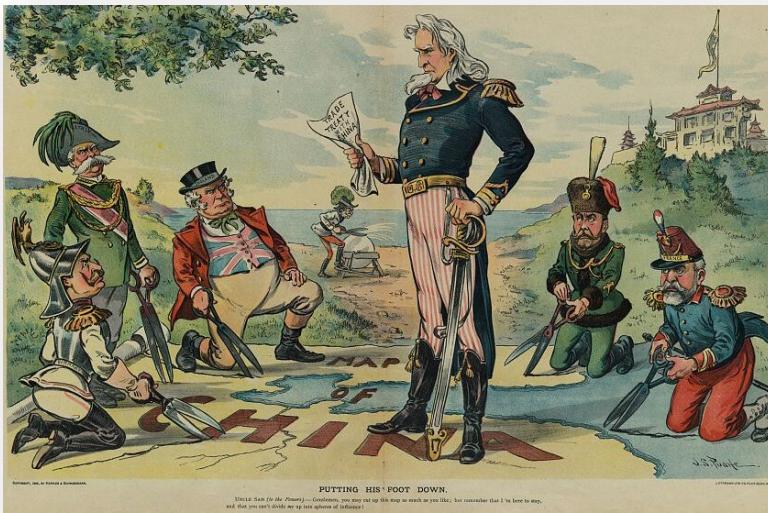
Nag-alyansa sa lakang diin ang mga gahum sa mga langyaw nga nagbahin sa China ngadto sa mga territoryo nga pseudo, ug nabalaka nga wala silay mahinungdanong bahin alang sa ilang kaugalingon, ang gobyerno sa Estados Unidos nangilabot. Sa kasukwahi sa mga nasud sa Europe, bisan pa, gusto sa mga negosyo sa Amerika ang tibuuk nga merkado, dili lamang usa ka bahin niini. Gusto nila nga magnegosyo sa China nga walay artipisyal nga gitukod nga mga spheres o mga utlanan aron malimitahan ang gidak-on sa ilang patigayon.

Niadong 1899, ang Sekretaryo sa Estado nga si John Hay usa ka maisugon nga lakang makuha ang lapad nga merkado sa China alang sa pag-access sa Amerikano pinaagi sa pagpaila sa Open Door Policy. Ang iyang palisiya, kung giuyonan sa ubang lima ka mga nasud nga nagpadayon sa mga impluwensiya sa China, magtagtang sa tanan nga mga spheres ug kinahanglan nga ablihan ang tanan nga mga pulutan aron gawasnon ang patigayon, nga wala'y espesyal

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

While on paper, the Open Door Policy would offer equal access to all, the reality was that it greatly favored the United States. Free trade in China would give American businesses the ultimate advantage, as American companies were producing higher-quality goods than other countries, and were doing so more efficiently and less expensively. The United States could flood the Chinese market with American goods, virtually squeezing other countries out of the market.

Although the foreign ministers of the other five nations sent half-hearted replies on behalf of their respective governments, with some outright denying the viability of the policy, Hay proclaimed it the new official policy on China, and American goods were unleashed throughout the nation. China was quite welcoming of the American policy, as they also stressed the United States commitment to preserving the Chinese government and territorial integrity.

The policy was invoked barely a year later, when a group of Chinese insurgents, the Righteous and Harmonious Fists, known better in the West as the **Boxer Rebellion**, fought to expel all western nations and their influences from China. The United States, along with Great Britain and Germany, sent 2,000 troops to withstand the rebellion. The troops signified American commitment to the territorial integrity of China, albeit one flooded with American products. Despite subsequent efforts, by Japan in particular, to undermine Chinese authority in 1915 and again during the Manchurian crisis of 1931, the United States remained resolute in defense of the open door principles.

nga taripa o mga kontrol sa transportasyon nga mahimong maghatag dili patas nga kaayohan sa usa ka nasud sa lain.

Samtang sa papel, ang Open Door Policy maghatag patas nga pag-access sa tanan, ang tinuod nga kini gipalabí sa Estados Unidos. Ang gawasnon nga pamaliga sa Tsina maghatag sa mga negosyanteng Amerikano sa katapusang nga bentaha, tungod kay ang mga kompanya sa Amerikano nagpatunghag labi ka kalidad nga mga produkto kaysa sa ubang mga nasud, ug labi pa nga nahimo ug labi ka mahal. Mahimong baha sa Estados Unidos ang merkado sa China sa mga butang nga Amerikano, hapis hapis sa ubang mga nasud nga wala sa merkado.

Primary Source: Editorial Cartoon

Uncle Sam holds the Open Door Policy as he dictates to the European powers who hold scissors ready to divide up China into spheres of influence.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editorial

Gikuha ni Uncle Sam ang Open Door Policy samtang nadiktar siya sa mga gahum sa Europe nga naghupot sa gunting nga andam nga bahinon ang China ngadto sa mga impluwensya sa impluwensya.

Bisan kung ang mga langyaw nga ministro sa ubang lima nga mga nasud nagpadala sa mga tubag nga wala'y kasingkasing alang sa ilang tagsatagsa ka mga gobyerno, uban ang pipila nga direkta nga gipanhimakak ang pagkamapulsanlon sa palisiya, gipahayag ni Hay nga ang bag-ong opisyal nga palisiya sa China, ug ang mga butang nga Amerikano gibuhian sa tibuuk nasud. Giabiabi sa China ang patakaran sa Amerikano, ingon usab gipasiugda nila ang pasalig sa Estados Unidos sa pagpreserbar sa gobyerno sa China ug integridad sa territoryo.

Ang palisiya nga gideklara hapis usa ka tuig ang nakalabay, kung ang usa ka grupo sa mga rebelde sa China, ang Matuwid ug Harmonious Fists, na mas nailhan sa West ingon ang Boxer Rebellion, nakig-away aron mapuo ang tanan nga mga kanasuran sa kasadpan ug ang ilang mga impluwensya gikan sa China. Ang Estados Unidos, kauban ang Great Britain ug Alemanya, nagpadala sa 2,000 ka tropa aron makontra sa rebelyon. Gipasabut sa mga tropa ang pasalig sa Amerikano sa integridad sa territoryo sa China, bisan pa ang usa gibahan sa mga produktong Amerikano. Bisan pa sa mga sunudsunod nga mga paningkamot, sa Japan labi na, aron madaot ang awtoridad sa China kaniadtong 1915 ug usab sa panahon sa krisis sa Manchurian sa 1931, ang Estados Unidos nagpabilng lig-on sa pagpanalipod sa bukas nga mga prinsipy.

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

Only when China turned to communism in 1949 following an intense civil war did the Open Door Policy become relatively meaningless. However, for nearly half a century, United States military involvement and a continued relationship with the Chinese government cemented their roles as preferred trading partners, illustrating how the country used economic power, as well as military might, to grow its empire.

ROOSEVELT'S BIG STICK

While President McKinley ushered in the era of the American empire through military strength and economic coercion, his successor, Theodore Roosevelt, established a new foreign policy approach, allegedly based on a favorite African proverb, "speak softly, and carry a **big stick**, and you will go far." At the crux of his foreign policy was a coercion by threat. Roosevelt believed that in light of the country's recent military successes, it was unnecessary to use force to achieve foreign policy goals, so long as the military could threaten force. In other words, the United States could get its way so long as foreigners were afraid of what might happen if they refused.

Roosevelt believed that while the coercive power wielded by the United States could be harmful in the wrong hands, the Western Hemisphere's best interests were also the best interests of the United States. He felt, in short, that the United States had the right and the obligation to be the policeman in North and South America.

Sa diha nga ang China namalik sa komunismo kaniadtong 1949 pagkahuman sa usa ka grabe nga giyera sibil nga ang Open Door Policy wala'y hinundan. Bisan pa, sa hapis tunga sa usa ka siglo, ang pagkalambigit sa militar sa Estados Unidos ug padayon nga relasyon sa gobyoerno sa China nga nagsemento sa ilang mga tahas nga gipili nga mga kasosyo sa pamatigayon, nga naghulagway kung giunsas gigamit sa nasud ang gahum sa ekonomiya, ingon man ang kusog sa militar, aron mapalambo ang imperyo niini.

Primary Source: Photograph

International troops stand in the square in front of the Forbidden City in Beijing during the Boxer Rebellion.

Pangunang Punoan: Litrato

Ang mga tropa sa internasyonal nagbarug sa plasa sa atubang sa Forbidden City sa Beijing sa panahon sa Boxer Rebellion.

TINUOD NGA GAMIT SA ROOSEVELT

Samtang si Presidente McKinley miabot sa panahon sa emperyo sa Amerikano pinaagi sa kusog sa militar ug pagpamugos sa ekonomiya, ang iyang manununod nga si Theodore Roosevelt, nagtukod usa ka bag-on pamaagi sa patakaran sa langyaw, giingon nga gipasukad sa usa ka paborito nga sanglitanan sa Africa, "nagsulti hinay, ug nagdala usa ka dako nga sungkod, ug moadto ka sa halayo. "Sa sukaranan sa iyang langyaw nga palisiya usa ka pagpamugos pinaagi sa hulga. Nagtuo si Roosevelt nga bisan sa bag-ohay nga mga kalampusan sa militar sa nasud, dili kinahanlan gamiton ang puwersa aron makab-ot ang mga katuyoan sa palisiya sa langyaw, basta mahimo'g hulga sa kusog ang militar. Sa laing pagkasulti, ang Estados Unidos mahimong makaadto sa layo samtang ang mga langyaw nahadlok sa unsa ang mahimong mahitabo kung sila magdumili.

Nagtuo si Roosevelt nga bisan ang mapilit nga gahum nga gihatag sa Estados Unidos mahimong makadaot sa sayup nga mga kamot, ang pinakamaayo nga interes sa Western Hemisphere mao usab ang labing kaayo nga interes sa Estados Unidos. Gibati niya, sa mubo, nga ang Estados Unidos adunay katungod ug obligasyon nga mahimong pulis sa North ug South America.

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

To demonstrate the nation's military might – the big stick – President Roosevelt sent the navy on a round-the-world voyage between 1907 and 1909. Officially a cruise of friendship, the ships' hulls were painted white to show America's peaceful intent. However, the message of the **Great White Fleet** was clear. America was a powerful nation with the ability project its military power anywhere on earth. The 16 battleships and various escorts made Roosevelt's point better than any speech ever could.

Aron ipakita ang kusog sa militar sa nasud - ang dako nga sungkod - gipadalda ni Presidente Roosevelt ang navy sa usa ka paglibut-sa-kalibutan nga pagbiyahe taliwala sa 1907 ug 1909. Opisyal nga usa ka cruise sa panaghigala, ang mga barko sa mga barko gipintalan nga puti aron ipakita ang malinawon nga katuyoan sa Amerika. Hinuon, klaro ang mensahe sa Great White Fleet. Ang Amerika usa ka kusgan nga nasud nga adunay proyekto sa gahum sa militar sa bisan diin man sa kalibutan. Ang 16 ka mga barkong iggugubat ug lainlaing mga escort naghimo sa punto ni Roosevelt nga labi ka mayao sa bisan unsang sinultihan.

Primary Source: Editorial Cartoon

President Theodore Roosevelt carries his big stick as he stomps around the Caribbean Sea, pulling his navy behind him.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editorial

Gidala ni Presidente Theodore Roosevelt ang iyang dako nga sungkod samtang siya naglibot sa Dagat sa Caribbean, gibira ang iyang navy.

THE PANAMA CANAL

One of the great impediments to world trade had always been the fact that North and South America are connected, thus preventing ships from easily passing between the Atlantic and Pacific Oceans. This narrow strip of land, the isthmus of Central America was the subject of various schemes. After gold was discovered in California in 1858, the Panama Railway was established to carry 49ers across the isthmus. The French attempted to construct a canal. Begun in 1881, their project failed due to a combination of financial crises and health hazards, including malaria and yellow fever, which led to the deaths of thousands of French workers. Upon becoming president in 1901, Roosevelt was determined to succeed where others had failed. He resolved to build what the world now calls the **Panama Canal**.

The best point for the construction of a canal was across the 50-mile-wide isthmus of Panama, which, at the turn of the century, was part of the nation of Colombia. Roosevelt negotiated with the government of

ANG PANAMA CANAL

Ang usa sa mga kadaut sa pamatigayon sa kalibutan kanunay moa ang kamatuoran nga ang North ug South America konektado, sa ingon gipugnang ang mga barko nga dali nga molabay tali sa Atlantiko ug Pasipiko. Kini nga hiktin nga linya sa yuta, ang isthmus sa Central American mao ang hilisgutan sa lainlaing mga laraw. Pagkahuman nadiskubrehan ang bulawan sa California kaniadtong 1858, ang Panama Railway gitukod aron magdala sa 49ers tabok sa isthmus. Gisulayan sa mga Pranses nga magtukod og kanal. Ang Begun kaniadtong 1881, ang ilang proyekto napakyas tungod sa usa ka kombinasyon sa mga krisis sa pinansyal ug mga peligro sa kahim sog, lakin ang malaria ug yellow fever, nga hinungdan sa pagkamatay sa libu-libo nga mga mamumuo sa Pransya. Sa pagkahimong presidente kaniadtong 1901, si Roosevelt determinado nga molampos diin ang uban napakyas.

Ang labing kaayo nga punto alang sa pagtukod sa usa ka kanal moa ang tibuuk nga 50-milya nga isthmus sa Panama, nga, sa katapusan sa siglo, bahin sa nasud sa Colombia. Si Roosevelt nakig-negosasyon sa gobyerno sa Colombia, usahay

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

Colombia, sometimes threatening to take the project away and build through Nicaragua, until Colombia agreed to a treaty that would grant the United States a lease on the land across Panama in exchange for a payment of \$10 million and an additional \$250,000 annual rental fee. The matter was far from settled, however. The Colombian people were outraged over the loss of their land to the United States, and saw the payment as far too low. Influenced by the public outcry, the Colombian Senate rejected the treaty and informed Roosevelt there would be no canal.

Undaunted, Roosevelt chose to wield the big stick. In comments to journalists, he made it clear that the United States would strongly support the Panamanian people should they choose to revolt against Colombia and form their own nation. In November 1903, he sent American battleships to the coast of Colombia, ostensibly for practice maneuvers, as Panamanian business leaders who stood to benefit from the American canal effort led a revolution against Columbian rule.

The warships effectively blocked Colombia from moving additional troops into the region to quell the growing Panamanian uprising. Within a week, Roosevelt recognized the new country of Panama, welcoming them to the world community and offering them the same terms he had previously offered Colombia. It was a clear, and successful, wielding of the big stick. Roosevelt never fired a shot but got his way because American battleships made it clear what would happen if the Columbians resisted.

naghulga nga kuhaon ang proyekto ug magtukod pinaagi sa Nicaragua, hangtod nga ang Colombia miuyon sa usa ka kasabotan nga maghatag sa Estados Unidos sa pag-abang sa yuta sa tibook Panama kapalit sa pagbayad nga \$ 10 milyon ug dugang \$ 250,000 nga tinuig nga bayad sa pag-abang. Hinuon, kini nga butang dili ra maayo. Nasuko ang mga taga-Colombia tungod sa pagkawala sa ilang yuta sa Estados Unidos, ug nakita ang labi ka gamay nga bayad. Naimpluwensyahan sa kagubot sa publiko, gisalikway sa Senado sa Colombia ang kasabotan ug gipahibalo si Roosevelt nga wala'y kanal.

Primary Source: Photograph

The massive effort to dig the Panama Canal is evident in this photograph showing rail lines carrying millions of tons of dirt and rock out of the man-made canyons that would eventually be flooded to form the canal.

Pangunang Punoan: Litrato

Ang dako nga paningkamot sa pagkalot sa Canal sa Panama makita sa kini nga litrato nga nagpaka sa mga linya sa riles nga nagdala sa milyon-milyon nga toneladang hugaw ug bato gikan sa hinimo sa tawo nga sa katapusan mabaha aron maporma ang kanal.

Wala mapakyas, gipili ni Roosevelt nga mogamit sa dako nga sungkod. Sa mga komentario sa mga peryodista, gipatin-aw niya nga lig-on nga suportahan sa Estados Unidos ang mga taga-Panamanian kung sila ang mopili sa pag-alsá batok sa Colombia ug maporma ang ilang kaugalingon nga nasud. Niadtong Nobyembre 1903, gipadala niya ang mga barkong iggugubat sa Amerika sa baybayon sa Colombia, aron mahimo'g mga maniobra, sama nga ang mga pinuno sa negosyo nga Panamanian nga nagtinguba nga makabenepisyó gikan sa paningkamot sa kanal sa Amerika nanguna sa usa ka rebolusyon batok sa pagmando sa Columbian.

Ang mga barkong iggugubat epektibo nga nakapugong sa Colombia gikan sa pagbalhin sa dugang nga mga tropa sa rehiyon aron mapalong ang nagkadako nga pag-alsá sa Panamanian. Sulod sa usa ka semana, giila ni Roosevelt ang bag-on ngasud sa Panama, nga giabiabi sila sa komunidad sa kalibutan ug gitanyag kanila ang parehas nga mga termino nga iyang gitanyag kaniadto sa Colombia. Kini usa ka tin-aw, ug malampuson, nga nagdala sa dako nga sungkod. Si Roosevelt wala gyud nagpabuto usa ka shot apan nag-ayo tungod kay gipatin-aw sa mga panagsangka sa Amerikano kung unsa ang mahitabo kung ang mga taga-Columbian mosukol.

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

Construction on the canal began in 1904. For the first year of operations, the United States worked primarily to build adequate housing, cafeterias, warehouses, machine shops, and other elements of infrastructure that previous French efforts had failed to consider. Most importantly, the lives of workers were protected with the introduction of fumigation systems and mosquito nets following Dr. Walter Reed's discovery of the role of mosquitoes in the spread of malaria and yellow fever.

At the same time, a new wave of American engineers planned for the construction of the canal. Even though they decided to build a lock-system rather than a sea-level canal, workers still had to excavate over 170 million cubic yards of earth with the use of over one hundred new rail-mounted steam shovels. Excited by the work, Roosevelt became the first sitting United States president to leave the country while in office when he traveled to Panama where he visited the construction site, taking a turn at the steam shovel and removing dirt. The canal opened in 1914, permanently changing world trade and military defense patterns.

Nagsugod ang pagtukod sa kanal kaniadtong 1904. Alang sa una nga tuig sa operasyon, ang Estados Unidos nag-una nga nagtrabaho aron magtukod og igo nga balay, cafeterias, bodega, mga tindahan sa makina, ug uban pang mga elemento sa infrastruktura nga kaniadto wala pa mabinantyon sa mga paningkamot sa Pransya. Labing hinungdanon, ang kinabuhí sa mga mamumuo gipanalidpan uban ang pagpaila sa mga sistema sa fumigation ug mga lambat sa lamok pagkahuman sa pagdiskubre ni Dr. Walter Reed bahin sa papel sa mga lamok sa pagkaylap sa malaria ug yellow fever.

Sa samang higayon, usa ka bag-ong balud sa mga inhenyero sa Amerika nagplano alang sa pagtukod sa kanal. Bisan kung nakahukom sila sa pagtukod sa usa ka sistema nga lock imbis sa kanal nga lebel sa dagat, ang mga mamumuo kinahanglan pa usab mangubkob sa kapin sa 170 milyon nga kubikó nga mga yarda sa yuta nga gigamit ang kapin sa usa ka gatos nga bag-ong mga gasolina nga gisakay sa riles. Nalipay sa trabaho, si Roosevelt ang una nga naglingkod sa presidente sa Estados Unidos nga mobiya sa nasud samtang sa opisina sa iyang pagbinyaha sa Panama kung diin gibisita niya ang site sa konstruksyon, nag-agì sa steam shovel ug gitangtang ang hugaw. Giablilan ang kanal kaniadtong 1914, nga permanenteng nag-usab sa sumbanan sa pamatigayon ug mga sundanan sa depensa sa militar.

Primary Source: Photograph

Never one to miss a photo opportunity, President Roosevelt took the controls at a steam shovel while touring the Panama Canal during its construction.

Pangunang Punoan: Litrato

Wala'y usa nga makalimtan ang oportunidad sa litrato, gikuha ni Presidente Roosevelt ang mga kontrol sa usa ka shovel sa steam samtang nagbinyaha sa Kanal sa Panama sa panahon sa pagtukod niini.

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

THE ROOSEVELT COROLLARY

With the construction of the canal underway, Roosevelt wanted to send a clear message to the rest of the world, and in particular to his European counterparts, that the colonization of the Western Hemisphere had ended, and their interference in the countries there would no longer be tolerated.

At the same time, he sent a message to his counterparts in Central and South America, should the United States see problems erupt in the region, that it would intervene in order to maintain peace and stability throughout the hemisphere.

Roosevelt articulated this seeming double standard in a 1904 address before Congress, in a speech that became known as the **Roosevelt Corollary**. The Roosevelt Corollary was based on the original Monroe Doctrine, which warned European nations to stay out of the business of the nations of the Americas. In this addition, Roosevelt states that the United States would use military force “as an international police power” to correct any “chronic wrongdoing” by any Latin American nation that might threaten stability in the region. Unlike the Monroe Doctrine, which proclaimed an American policy of noninterference with its neighbors’ affairs, the Roosevelt Corollary loudly proclaimed the right and obligation of the United States to involve itself whenever necessary.

Roosevelt put the new corollary to work in Cuba, Panama, the Dominican Republic and Colombia. Later presidents including Franklin Roosevelt softened American rhetoric regarding United States domination of the Western Hemisphere proclaiming a new **Good Neighbor Policy** that renounced American intervention in other nations’ affairs. However, subsequent presidents would continue to reference aspects of the Roosevelt Corollary to justify American involvement in Haiti, Nicaragua, and other nations.

Latin Americans have long resented what they perceive as American arrogance and unfair and unwanted interference in their affairs. In the eyes of many of America’s southern neighbors, a powerful military does not give the United States the right to meddle.

THE RUSSO-JAPANESE WAR

Although he supported the Open Door Policy as an excellent economic policy in China, Roosevelt lamented the fact that the United States had no strong military presence in the region to enforce it. Clearly, without a military presence there, he could not as easily use his big stick threat credibly to achieve his foreign policy goals. As a result, when conflicts did arise on the other side of the Pacific, Roosevelt adopted a policy of

ANG PAMANGGUTAN SA ROOSEVELT

Sa pagtukod sa kanal nga gisugdan, gusto ni Roosevelt nga magpadala sa usa ka tin-aw nga mensahe sa ubang bahin sa kalibutan, ug labi na sa iyang mga katubbang sa Europa, nga natapos na ang kolonisasyon sa West Hemisphere, ug ang ilang pagpanghilabot sa mga nasud wala na. gitugot

Sa parehas nga oras, nagpadala siya usa ka mensahe sa iyang mga katubbang sa Sentral ug South America, kung makita sa Estados Unidos ang mga problema nga mobuto sa rehiyon, nga kini molihok aron mapadayon ang kalinaw ug kalig-on sa tibok sa kalibutan.

Gilaraw sa Roosevelt kini nga daw doble nga sumbanan sa usa ka adres sa 1904 sa wala pa ang Kongreso, sa usa ka sinultian nga nailhan nga Roosevelt Corollary. Ang Roosevelt Corollary gibase sa oriinal nga Monroe Doctrine, nga nagpahimango sa mga nasud sa Europa nga dili magpadayon sa negosyo sa mga nasud sa Amerika. Sa dugang niini, ang Roosevelt nag-ingon nga gamiton sa Estados Unidos ang puwersa militar “ingon usa ka internasyonal nga gahum sa pulisy” aron matul-id ang bisan unsang “grabe nga sayup” sa bisan unsang nasod sa Latin America nga mahimong hulga sa kalig-on sa rehiyon. Dili sama sa Monroe Doctrine, nga nagpahayag sa usa ka palisiya sa Amerikano nga wala’y pagtagad sa mga kalihokan sa mga siligan, ang Roosevelt Corollary kusog nga nagpahayag sa tama ug obligasyon sa Estados Unidos nga mag-apil sa kaugalingon kung kinahanglanon.

Gibutang ni Roosevelt ang bag-ong corollary nga magtrabaho sa Cuba, Panama, Dominican Republic ug Colombia. Sa ulahi ang mga presidente lakip si Franklin Roosevelt nagpalma sa retorika sa Amerika bahin sa pagsakop sa Estados Unidos sa Western Hemisphere nga nagpahayag sa usa ka bag-ong Patakaran sa Maayo nga Silingan nga nagsalikway sa pagpanghilabot sa Amerikano sa ubang mga nasud. Bisan pa, ang mga sunud-sunod nga mga presidente magpadayon sa paghisgot sa mga aspeto sa Roosevelt Corollary aron mabalaan ang pagkalambigit sa Amerika sa Haiti, Nicaragua, ug uban pang mga nasud.

Dugay nang nasuko ang mga Latin American kung unsa ang ilang nakita nga ang pagkamapahitas-on sa Amerika ug dili patas ug dili gusto nga pagpanghilabot sa ilang mga kalihokan. Sa panan-aw sa daghang mga siligan sa America, ang usa ka kusgan nga militar wala maghatag sa Estados Unidos sa katungod nga makigsulti.

ANG RUSSO-JAPANESE WAR

Bisan kung gisuportahan niya ang Open Door Policy ingon usa ka maayo kaayo nga palisiya sa ekonomiya sa China, si Roosevelt nagminatay sa kamatuoran nga ang Estados Unidos wala’y lig-on presensya sa militar sa rehiyon aron ipatuman kini. Tin-aw, kung wala ang presensya sa militar didto, dili niya dali nga magamit ang iyang dako nga hulga sa sungkod aron makab-ot ang iyang mga katuyoan sa palisiya sa langyaw. Ingon usa ka sangputanan, sa diha nga ang mga panagbangi mitungha sa pikas nga bahin sa Pasipiko, gisagop ni Roosevelt ang usa ka palisiya sa pagpadayon sa balanse

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

Did the IMPERIALIST CRI
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

maintaining a balance of power among the nations there. This was particularly evident when the **Russo-Japanese War** erupted in 1904.

In 1904, angered by the massing of Russian troops along the Manchurian border in China, and the threat it represented to the region, Japan launched a surprise naval attack on the Russian fleet. Initially, Roosevelt supported the Japanese position. However, when the Japanese fleet quickly achieved victory after victory, Roosevelt grew concerned over the growth of Japanese influence in the region and the continued threat that it represented to China and American access to those markets. It was better for America to have Russia and Japan as equals balancing each other out.

Wishing to maintain a balance of power, Roosevelt arranged for diplomats from both nations to attend a secret peace conference. The negotiations secured peace in the region, with Japan gaining control over Korea, several former Russian bases in Manchuria, and the southern half of Sakhalin Island. For his role in resolving the conflict, Roosevelt was awarded the Nobel Peace Prize, the first American to receive the award.

TAFT'S DOLLAR DIPLOMACY

When William Howard Taft became president in 1909, he chose to adapt Roosevelt's foreign policy philosophy to one that reflected American economic power at the time. In what became known as **Dollar Diplomacy**, Taft announced his decision to "substitute dollars for bullets" in an effort to use foreign policy to secure markets and opportunities for American businessmen. Not unlike Roosevelt's threat of force, Taft used the threat of American economic clout to coerce countries into agreements to benefit the United States.

Of key interest to Taft was the debt that several Central American nations still owed to countries in Europe. Fearing that the Europeans might use the debts as leverage to use military intervention in the Western Hemisphere, Taft paid off the debts with American dollars. Of course, this move made the Central American countries indebted to the United States instead of the Europeans.

When a Central American nation resisted this arrangement, Taft responded with military force to achieve the objective. This occurred in Nicaragua when the country refused to accept American loans to pay off its debt to Great Britain. Taft sent a warship with marines to the region to convince the government to agree. Similarly, when Mexico considered the idea of allowing a Japanese corporation to gain significant land and economic advantages in its country, Taft urged Congress to pass the Lodge Corollary, an addendum to the Roosevelt Corollary, stating that no foreign corporation, other than American ones, could obtain strategic lands in the Western Hemisphere.

nga gahum sa mga nasud didto. Kini nadayag ilabina sa pagbuto sa Russo-Japanese War kaniadtong 1904.

Kaniadtong 1904, nasuko sa pag-atake sa mga tropa sa Russia sa daplin sa Manchurian border sa China, ug ang hulga nga girepresentahan sa rehiyon, ang Japan naglunsad og usa ka katingala nga pag-atake sa naval sa armada sa Russia. Sa sinugdan, gisuportahan sa Roosevelt ang posisyon sa Hapon. Bisan pa, sa diha nga ang armada sa Hapon dali nga nakamit ang kadaugan human sa kadaugan, ang Roosevelt nabalaka sa pag-uswag sa impluwensya sa mga Hapon sa rehiyon ug sa nagpadayon nga hulga nga nagrepresentar sa pag-access sa China ug Amerikano sa mga merkado. Mas maayo alang sa Amerika nga adunay Russia ug Japan ingon katumbas sa pagbalanse sa usag usa.

Gusto nga magpadayon ang balanse nga gahum, gihan-ay ni Roosevelt ang mga diplomat gikan sa duha nga mga nasud nga motambong sa usa ka tinago nga komperensiya sa Kalinaw. Ang negosasyon nakakuha og Kalinaw sa rehiyon, nga adunay kontrol sa Japan sa Korea, ubay-ubay nga mga punoan nga mga base sa Russia sa Manchuria, ug sa habagatang bahin sa Sakhalin Island. Alang sa iyang tahas sa pagsulbad sa panagbangi, gagatagan si Roosevelt sa Nobel Peace Prize, ang una nga Amerikano nga nakadawat sa award.

TAFT'S DOLLAR DIPLOMACY

Kung si William Howard Taft nahimong presidente kaniadtong 1909, gipili niya nga ipahiuyon ang pilosopiya sa mga langyaw nga palisiya sa Roosevelt sa usa nga nagpaka sa gahum sa ekonomiya sa Amerikano. Sa nahibal-an nga Dollar Diplomacy, gipahibalo ni Taft ang iyang desisyon nga "pulihan ang dolyar sa mga bala" sa paningkamot nga gamiton ang palisiya sa langyaw aron makuhang mga merkado ug mga higayon alang sa mga negosyanteng Amerikano. Dili sama sa hulga sa kusog ni Roosevelt, gigamit ni Taft ang hulga sa clout sa ekonomiya sa Amerika aron mapugos ang mga nasud sa mga kasabutan aron makabenepisyo sa Estados Unidos.

Ang hinungdanon nga interes kay Taft mao ang utang nga daghang utang sa mga nasud sa Central America sa mga nasud sa Europa. Nahadlok nga mahimong gamiton sa mga taga-Europa ang mga utang ingon nga paggamil sa pagpangilabot sa militar sa Western Hemisphere, gibayiran ni Taft ang mga utang sa dolyar nga Amerikano. Siyempre, kini nga lakang nga gihimo sa mga nasud sa Central America nga nakautang sa Estados Unidos imbis sa mga taga-Europa.

Sa diha nga ang usa ka nasod sa Sentral nga Amerika nagbatok sa kini nga kahikayan, si Taft misanong uban ang puwersa militar aron makab-ot ang katuyoan. Nahitabo kini sa Nicaragua sa dihang ang nasod nagdumili sa pagdawat sa mga pautang sa Amerika aron mabayran ang utang niini sa Great Britain. Nagpadala si Taft og usa ka barkong pandigma kauban ang mga marinero sa rehiyon aron kumbinsihon ang gobyerno nga mag-uyon. Ingon usab, kung giisip sa Mexico ang ideya nga gitugotan ang korporasyon sa Japan nga makakuha og hinungdanon nga mga bentaha sa yuta ug ekonomiya sa nasud niini, giawhag ni Taft ang Kongreso nga ipasa ang Lodge Corollary, usa ka addendum sa Roosevelt Corollary, nga giingon nga wala'y langyaw nga korporasyon, gawas sa mga Amerikano, makaangkon mga estratehikong yuta sa Kasadpang Hemisferyo.

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

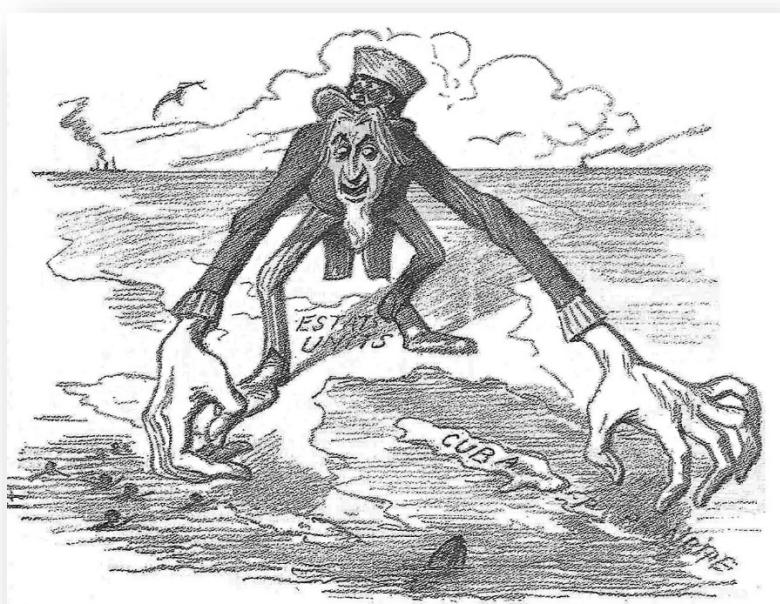
Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

Taft's policies, although not as reliant on military aggression as Roosevelt's Big Stick Diplomacy, did create difficulties for the United States, both at the time and in the future. Central America's indebtedness would create economic problems for decades, as well as foster nationalist movements in countries resentful of American's interference. In Asia, Taft's efforts to mediate between China and Japan served only to heighten tensions between Japan and the United States.

THE BANANA REPUBLICS

Out of Taft's Dollar Diplomacy grew the idea of a **Banana Republic**. The name was coined by British author O. Henry and it described a nation so dependent on foreign trade that the leaders of foreign corporations effectively ruled. In the early 1900s, the two best examples were the Central American nations of Honduras and Guatemala.

In 1912, for the Cuyamel Fruit Company, the American mercenary "General" Lee Christmas overthrew the civil government of Honduras to install a military government friendly to foreign business.

In Honduras an American businessman, Sam Zemurra, entered the banana-export business by buying overripe bananas from the United Fruit Company to sell in New Orleans. In 1910, Zemurray bought 23 square miles of banana producing land along the Caribbean coast of Honduras for exploitation by the Cuyamel Fruit Company and conspired

Ang mga palisiya sa Taft, bisan kung dili kasaligan sa pagsulong sa militar sama sa Big Stick Diplomacy sa Roosevelt, nakahatag mga kalisud alang sa Estados Unidos, sa karon ug sa umaabot. Ang pagkautang sa Central America maghimo sa mga problema sa ekonomiya sa daghang mga dekada, inger usab pagpukaw sa nasyonalistang mga kalihukan sa mga nasud nga nasuko sa pagpanghilabot sa mga Amerikano. Sa Asya, ang mga paningkamot ni Taft nga maghusay tali sa China ug Japan nagsilbi lamang sa pagpataas sa tensyon tali sa Japan ug Estados Unidos.

ANG BANANA REPUBLIKO

Gawas sa Taft's Dollar Diplomacy nagdako ang ideya sa usa ka Banana Republic. Ang ngalan gimugna sa tagsulat sa Britanya nga si O. Henry ug gihubit niini ang usa ka nasud nga nagsalig sa langyaw nga pamatigayon nga ang mga pinuno sa langyawng korporasyon epektibo nga nagmando. Sa sayong bahan sa 1900, ang duha ka labing maayo nga panig-ingnan mao ang mga nasud sa Central American sa Honduras ug Guatemala.

Sa 1912, alang sa Cuyamel Fruit Company, ang mersenaryong Amerikano nga "General" nga si Lee Christmas ang nagpabago sa gobyerno sibil sa Honduras aron magbutang usa ka gobyerno sa militar nga mahigalaon sa langyaw nga negosyo.

Primary Source: Editorial Cartoon

This cartoon depicts Uncle Sam with long, greedy fingers interfering in the affairs of Latin America.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editorial

Kini nga cartoon naghulagway kang Tiyo Sam nga adunay taas, hakog nga mga tudlo nga nanghilabot sa mga kalihukan sa Latin America.

Sa Honduras usa ka negosyanteng Amerikano, si Sam Zemurra, nakasulod sa negosyo nga banana-export pinaagi sa pagpalit sa mga saging nga saging gikan sa United fruit Company aron ibaliga sa New Orleans. Niadtong 1910, nagpalit si Zemurray og 23 square miles nga yuta nga nagbuhat sa saging sa baybayon sa Caribbean sa Honduras alang sa pagpahimulos sa Cuyamel Fruit Company ug nakikunsabo kay Manuel Bonilla, usa ka ex-president sa Honduras aron mapukan ang gobyerno sibil ug mag-install

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

with Manuel Bonilla, an ex-president of Honduras to overthrow the civil government and install a military government friendly to foreign businessmen. Zemurra hired a private, mercenary army and the resulting coup d'état installed Bonilla as the new president.

Back home, the United States ignored the deposition of the elected government of Honduras by a private army. The political instability resulting from the coup d'état stalled the Honduran economy. With a struggling economy, the Honduran government could not pay back its debt to the United States, which in turn perpetuated economic stagnation and the image of Honduras as failed nation. Such a historical, inherited foreign debt undermined the Honduran government, which allowed foreign corporations to manage the country and become sole employers of the Honduran people. The American fruit companies built and controlled the roads, railroads, ports, and telephones in Honduras. If the elected government ever threatened the power of the American businesses, they simply threatened to fire workers or shut down critical infrastructure. In the end, although the people of Honduras voted for their presidents, it was American businessmen who ran the nations through the power of the dollar.

A similar story played out in Guatemala. Dependent on exports of bananas, coffee, and sugar cane, inequitable land distribution became an important cause of national poverty and frustration. During the 1950s, the American-owned **United Fruit Company** was frustrated that the popular, elected leaders of Guatemala were seizing their land in giving to poor Guatemalans. They convinced Presidents Harry Truman and Dwight Eisenhower that the Guatemalans were secretly communist. Eisenhower ordered a coup d'état in which the Central Intelligence Agency deposed the democratically elected government of President Jacobo Árbenz Guzmán. Once again, when American dollars were at stake, American military might was not far behind, and Dollar Diplomacy worked to build and preserve American economic might. The United Fruit Company is still thriving today, although its name changed in 1984. Today we know it as Chiquita Banana.

It could be argued that American support for the overthrow of Queen Liliuokalani in Hawaii, although it occurred long before Taft's presidency, is another example of Dollar Diplomacy at work and that the Kingdom and subsequent Republic of Hawaii were both stereotypical banana republics.

WOODROW WILSON'S MORAL DIPLOMACY

When Woodrow Wilson took over the White House in 1913, he promised a less expansionist approach to American foreign policy. Wilson did share the commonly held view that American values were

usa ka gobyerno militar nga mahigalaon sa mga langyaw negosyante. Gisuholan ni Zemurra ang usa ka pribado, mersenaryo nga kasundalohan ug ang sangputanan nga coup d'état na-install si Bonilla bilang bag-onng presidente.

Sa pagpauli, wala gisalikway sa Estados Unidos ang pagpalagot sa napiling gobyerno sa Honduras sa usa ka pribadong kasundalohan. Ang kawalay katakus sa politika nga sangputanan gikan sa coup d'état nagpahunong sa ekonomiya sa Honduran. Uban sa usa ka naglisud nga ekonomiya, ang gobyerno sa Honduran dili makabayad sa utang niini sa Estados Unidos, nga sa baylo gipadayon ang pag-agni sa ekonomiya ug ang imaha sa Honduras ingon napakyas nga nasud. Ang ingon ka makasaysayanon, napanunod nga langyaw nga utang nagpakubus sa gobyerno sa Honduran, nga nagtugot sa mga langyawng korporasyon sa pagdumala sa nasud ug mahimong nag-inusara nga mga tag-iya sa mga Honduran. Ang mga kompanya sa prutas nga Amerikano nagtukod ug nagkontrol sa mga dalan, riles, pantalan, ug telefono sa Honduras. Kung gihulga nga gipili sa gobyernong gobyerno ang gahum sa mga negosyo sa Amerikano, gihulga lamang nila ang mga mamumuo sa sunog o isira ang kritikal nga imprastruktura. Sa katapusan, bisan kung ang mga tawo sa Honduras nagboto alang sa ilang mga pangulo, ang mga negosyante nga Amerikano ang nagpadagan sa mga nasud pinaagi sa gahum sa dolyar.

Ang susamang sugilanon nga gipatungha sa Guatemala. Ang pagsalig sa paglansad sa saging, kape, ug tubo, dili patas nga pag-apod-apod sa yuta nahimong hinundayan sa hinundayan sa kakulangan sa nasud ug kapakyasan. Sa mga tuig sa 1950, ang Amerikano nga gipanag-iya sa United Fruit Company nahigawad kay ang sikat, napiling mga pinuno sa Guatemala nag-agaw sa ilang yuta aron ihatag sa mga kabus nga Guatemalans. Nakumbinsen nila ang mga Presidente Harry Truman ug Dwight Eisenhower nga ang mga Guatemalano sekreto nga komunista. Gisugo ni Eisenhower ang usa ka coup d'état diin gitangtang sa Central Intelligence Agency ang demokratikong napili nga gobyerno ni Presidente Jacobo Árbenz Guzmán. Sa makausa pa, kung ang mga dolyar sa Amerika napigilan, ang militar sa Amerika dili masunod, ug ang Dollar Diplomacy nagtrabaho aron matukod ug mapreserbar ang gahum sa ekonomiya sa Amerika. Ang United fruit Company padayon pa nga nagtubo karon, bisan kung ang ngalan niini nausab kaniadtong 1984. Karon nahibal-an naton kini nga Chiquita Banana.

Mahimo nga isulti nga ang suporta sa Amerikano sa pagpuhan ni Queen Liliuokalani sa Hawaii, bisan kung kini dugay na nga nahinabo sa wala pa ang kapangulohan ni Taft, usa pa nga ehemple sa Dollar Diplomacy sa trabaho ug nga ang Gingharian ug kasundog nga Republika sa Hawaii pareho nga stereotypical republika sa saging.

ANG MORAL DIPLOMACY SA WOODROW WILSON

Sa dihang gikuhaan ni Woodrow Wilson ang White House kaniadtong 1913, gisaaran niya ang dili kaayo pagpalapad nga pamaagi sa pagpalabi sa Amerikano nga patakaran sa langyaw. Gibati ni Wilson ang sagad nga gitan-aw nga ang mga kantidad sa Amerikano labaw sa ubang bahin sa

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

superior to those of the rest of the world, that democracy was the best system to promote peace and stability, and that the United States should continue to actively pursue economic markets abroad. Instead, he proposed an idealistic foreign policy based on morality, rather than American self-interest. His **Moral Diplomacy** emphasized the encouragement of self-rule and independence rather than what he believed were selfish American interests.

Wilson appointed former presidential candidate William Jennings Bryan, a noted anti-imperialist and proponent of world peace, as his Secretary of State. Bryan undertook his new assignment with great vigor, encouraging nations around the world to sign treaties in which they agreed to resolve international disputes through talks, not war. Bryan negotiated friendly relations with Colombia, including a \$25 million apology for Roosevelt's actions during the Panamanian Revolution. Even with Bryan's support, however, Wilson found that it was much harder than he anticipated to keep the United States out of world affairs.

Furthering his goal of reducing overseas intervention, Wilson promised not to rely on the Roosevelt Corollary, Theodore Roosevelt's explicit policy that the United States could involve itself in Latin American politics whenever it felt that the countries in the Western Hemisphere needed policing. Once president, however, Wilson again found it was more difficult to avoid American interventionism in practice than in rhetoric. Indeed, Wilson intervened more in Western Hemisphere affairs than either Taft or Roosevelt. In 1915, when a revolution in Haiti resulted in the murder of the Haitian president and threatened the safety of New York banking interests, Wilson sent over 300 marines to establish order. The United States assumed control over the island's foreign policy as well as its financial administration. One year later, in 1916, Wilson again marines the Dominican Republic to ensure prompt payment of a debt that nation owed and in 1917, Wilson sent troops to Cuba to protect American-owned sugar plantations from attacks by Cuban rebels.

Wilson's most noted foreign policy foray prior to World War I focused on Mexico, where a civil war had broken out. Wilson chose to make an example of Mexico and demanded that the warring parties hold democratic elections and establish laws based on his moral principles. Officially however, Wilson supported Venustiano Carranza, who opposed Victoriano Huerta's military control of the country. When American intelligence learned that a German ship was allegedly preparing to deliver weapons to Huerta's forces, Wilson ordered the navy to land forces at Veracruz to stop the shipment.

kalibutan, nga ang demokrasya mao ang labing maayong sistema aron mapalumbo ang kalinaw ug kalog-on, ug nga ang Estados Unidos kinahanglan magpadayon nga aktibo nga magtinghu sa mga merkado sa ekonomiya sa gawas sa nasud. Hinuon, gisugyot niya ang usa ka ideyalista nga palisyia sa langyaw nga gibase sa moralidad, inay sa interes sa kaugalingon sa Amerika. Ang iyang Moral Diplomacy naghataq gibug-aton sa pagdasig sa pagdumala sa kaugalingon ug pagka-independente kaysa sa iyang gituohan nga hakog nga interes sa Amerikano.

Gitudlo ni Wilson ang kanhi kandidato sa pagkapresidente nga si William Jennings Bryan, usa ka nabantog nga anti-imperialista ug nagpasiugda sa kalinaw sa kalibutan, iginong iyang Sekretaryo sa Estado. Gisugdan ni Bryan ang iyang bagong asaymment nga adunay kusog, nagdasig sa mga nasud sa tibuuk kalibutan nga magpirma sa mga kasabutan diin sila nagkayon nga masulbad ang mga panaglalis sa internasyonal pinaagi sa mga panaghisgot, dili ang gubat. Nakigsabot si Bryan nga mahigalaon ang relasyon sa Colombia, lakip ang \$ 25 milyon nga pagpangayo og pasaylo alang sa mga aksyon ni Roosevelt sa Panamanian Revolution. Bisan sa suporta ni Bryan, bisan pa, nahibal-an ni Wilson nga labi kini labi ka lisud kaysa iyang gilauman nga mapugungan ang Estados Unidos sa mga kalahukan sa kalibutan.

Sa pagpadayon sa iyang katuyoan sa pagpakanhod sa interbensyon sa gawas sa nasud, gisaad ni Wilson nga dili mosalig sa Roosevelt Corollary, ang tin-aw nga polisiya ni Theodore Roosevelt nga ang Estados Unidos mahimo'g maglihok sa kaugalingon sa politika sa Latin Amerika sa matag higayon nga gibati nga ang mga nasud sa West Hemisphere nanginahanglan poling. Bisan pa nga presidente, bisan pa, nakita usab ni Wilson nga labi ka lisud ang paglikay sa pagpataliwa sa Amerikano sa praktis kaysa sa retorika. Sa tinuod, si Wilson nganilabot sa mga kalahukan sa Western Hemisphere kaysa sa Taft o Roosevelt. Kaniadtong 1915, kung ang usa ka rebolusyon sa Haiti miresulta sa pagpatay sa presidente sa Haitian ug gihulga ang kaluwasan sa mga interes sa banking sa New York, nagpadala si Wilson og sobra sa 300 ka marinya aron magtukod og kahusay. Gikontrol sa Estados Unidos ang palisyia sa langyaw nga isla ingon man ang pagdumala sa pinansyal. Pagkahuman sa usa ka tuig, kaniadtong 1916, giminyoan usab ni Wilson ang Dominican Republic aron masiguro ang dali nga pagbayad sa utang nga nautang sa nasud ug kaniadtong 1917, gipadala ni Wilson ang mga tropa sa Cuba aron mapanalipdan ang mga plantasyon sa asukal sa Amerikano gikan sa mga pag-atake sa mga rebelde sa Cuban.

Ang labing namatikdan ni Wilson nga patakaran sa langyaw sa wala pa ang Gubat sa Kalibutan nga gipunting ko sa Mexico, diin ang usa ka giyera sibil nga nibuto. Gipili ni Wilson nga maghimo usa ka panig-ingnan sa Mexico ug gihangyo nga ang mga nag-awas nga partido maghimo mga demokratikong eleksyon ug magtukod mga balaod nga gipasukad sa iyang moral nga mga baruganan. Opisyal nga gisuporthaan ni Wilson si Venustiano Carranza, nga nagsupak sa kontrol sa militar ni Victoriano Huerta sa nasud. Dihang nahibal-an sa intelihensiya sa Amerikano nga usa ka barko sa Aleman ang giandam nga maghatud sa mga hinagiban sa mga pwersa sa Huerta, gimando ni Wilson ang mga navy sa mga pwersa sa yuta sa Veracruz aron ihunong ang kargamento.

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

On April 22, 1914, a fight erupted between the American and Mexican troops, resulting in nearly 150 deaths, 19 of them American. Although Carranza's faction managed to overthrow Huerta in the summer of 1914, most Mexicans, including Carranza, had come to resent American intervention in their affairs.

When another Mexican revolutionary, **Pancho Villa** led 1,500 of his followers across the border into New Mexico and **attacked and burned the American town of Columbus**, Wilson responded by sending General John Pershing into Mexico to capture Villa and return him to the United States for trial. With over 11,000 at his disposal, Pershing marched three hundred miles into Mexico but failed to capture Villa. He did, however, manage to infuriate the Mexicans who saw it as yet another betrayal of Wilson's promises.

Primary Source: Editorial Cartoon

"I've had about enough of this," cries a frustrated Uncle Sam as he jumps the border to chase Pancho Villa into Mexico. As it turned out, Latin Americans had about enough of American incursions as well.

Pangunang Punoan: Cartoon sa Editorial

Ako adunay igo nga babin niini, misinggit ang usa nga nasagmuyo kang Tiyo Sam samtang siya naglukso sa utlanan aron hawan ang Pancho Villa sa Mexico. Ingon sa nahimo kini, ang mga Amerikano nga Latin adunay usab igo nga mga pag-aghat usab sa mga Amerikano.

Kaniadtong Abril 22, 1914, usa ka away ang nag-away tali sa mga tropang Amerikano ug Mexico, nga miresulta sa hapit 150 nga namatay, 19 kanila Amerikano. Bisan kung ang pakson ni Carranza nakahimo sa pagpukan sa Huerta sa ting-init sa 1914, ang kadaghanan sa mga Mexicano, lakip na ang Carranza, nasuko sa pagpangilabot sa Amerikano sa ilang mga kalihokan.

Kung ang isa pa ka rebolusyonaryo sa Mexico, si Pancho Villa ang nanguna sa 1,500 sa iyang mga sumusunod sa pag-adto sa New Mexico ug giatake ug gisunog ang lungsod sa Amerika sa Columbus, si Wilson mitubag pinaagi sa pagpadala ni Heneral John Pershing sa Mexico aron makuhha si Villa ug ibalik siya sa Estados Unidos aron husayon. Uban sa kapin sa 11,000 nga iyang gihatud, si Pershing nagmartsa tulo ka gatus ka milya sa Mexico apan napakyas sa pagkuha sa Villa. Hinuong, nahimo niya ang pagpasuko sa mga Mexicano nga nakakita niini ingon nga usa pa ka pagbudi sa mga saad ni Wilson.

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

Did the IMPERIALIST ERA
EXPAND or BETRAY
America's FOUNDING IDEALS?

CONCLUSION

After success in the Spanish-American War and struggling to establish control over the Philippines, the nation's leaders offered differing visions of American power in the world.

First, Theodore Roosevelt argued that a powerful military was the key to achieving the nation's goals, although with the right touch it would not be necessary to every call the military into action.

President Taft took a less belligerent tone, but was no less assertive. His use of the power of American business and willingness to swoop in with the military to protect economic interests differed little from Roosevelt's administration in the final outcome.

The Democrat Wilson spoke out on the campaign trail for a different, more humane and moral approach, but ended up looking more like Roosevelt than Roosevelt himself.

Which approach was right, or were they all misguided? What do you think? How should America project its power in the world?

SUMMARY

European powers had been interested in having control in China for many years. There were important markets with lots of customers in China. Instead of taking full control and making China a colony, Europeans carved up China into zones. These spheres of influence were places where only businesses from one country could operate. The British controlled Shanghai, for example.

The United States did not like this arrangement. American leaders declared an Open Door Policy. They said that Europeans had to let American companies do business anywhere they wanted.

Some leaders in China objected to the control Europeans and Americans had in their country. In one case, a group called the Boxers launched a rebellion and the Europeans and American had to send 2,000 soldiers to defeat them.

During the early 1900s, three American presidents dealt with issues related to imperialism. The first was Theodore Roosevelt. His approach was nicknamed the Big Stick. He believed that he could use American military power (usually the navy) to intimidate less powerful nations. One example was when he sent the navy to Panama to support the Panamanian Revolution and secure the right to build the Panama Canal.

The Panama Canal was a major undertaking that was initiated by Theodore Roosevelt. The canal connects the Atlantic and Pacific

KONKLUSYON

Paghahuman sa kalampusan sa Gubat sa Espanya-Amerikano ug nakigbisog aron matukod ang kontrol sa Pilipinas, ang mga lider sa nasud nagtanyag lainlaing panan-awon sa gahum sa Amerika sa kalibutan.

Una, gipamatud-an ni Theodore Roosevelt nga usa ka gamhanan nga militar ang yawi sa pagkab-ot sa mga katuyoan sa nasud, bisan kung adunay husto nga paghikap dili kini kinahanglan sa matag pagtawag sa militar nga aksyon.

Gikuha ni Presidente Taft ang usa ka dili kaayo mabangis nga tono, apan dili labi ka makapakurat. Ang iyang paggamit sa gahum sa negosyo sa Amerika ug kaandam nga molihok uban ang militar aron mapanalidpan ang interes sa ekonomiya nga lahi sa kalainan sa administrasyon ni Roosevelt sa katapusan nga sangputanan.

Ang Democrat Wilson nagsulti sa dalan sa kampanya alang sa usa ka lahi, labi nga tawhanon ug pamatasan nga pamaagi, apan natapos sa pagtan-aw nga sama kang Roosevelt kaysa sa mismong si Roosevelt.

Unsang pamaagi ang husto, o silang tanan nasayop? Unsa imong gihunahuna? Giunsa man pag-proyekto sa Amerika ang gahum niini sa kalibutan?

KATINGBANAN

Ang mga gahum sa Europa interesado nga makontrol ang China sa daghang mga tuig. Adunay mga hinungdanon nga merkado nga adunay daghang mga kostumer sa China. Sa baylo nga kontrolahan ang bug-os nga pagkontrol ug paghimo sa China nga usa ka kolonya, ang mga taga-Europa gikulit ang China sa mga zone. Ang kini nga mga sangkol nga impluwensiya mao ang mga lugar diin ang mga negosyante gikan sa usa ka nasud mahimo nga mag-operate. Ang British nga nagkontrol sa Shanghai, pananglit.

Dili gusto sa Estados Unidos kini nga kahikayan. Gipahayag sa mga lider sa Amerikano ang usa ka Open Door Policy. Gisulti nila nga gitugotan sa mga taga-Europa ang mga kompanyang Amerikano nga magnegosyo bisan diin nila gusto.

Ang ubang mga lider sa China supak sa pagpugong sa mga Europeo ug Amerikano sa ilang nasud. Sa usa ka kaso, ang usa ka grupo nga gitawag ang Boxers naglunsad usa ka pagrebelle ug ang mga taga-Europa ug Amerikano kinahanglan magpadala 2,000 ka sundalo aron mapildi sila.

Sa sayong bahin sa 1900, tulo ka mga pangulo sa Amerika ang naghisgot bahin sa mga isyu nga may kalabutan sa imperialismo. Ang una mao si Theodore Roosevelt. Ang iyong pamaagi mao ang gitawag nga Big Stick. Nagtu siya nga magamit niya ang gahum sa militar sa Amerika (kasagaran ang navy) aron mahadlok ang dili kaayo kusgan nga mga nasud. Usa ka pananglit mao ang pagpadala niya sa navy sa Panama aron suportahan ang Panamanian Revolution ug makuhang katungod sa pagtukod sa Kanal sa Panama.

Ang Kanal sa Panama usa ka pangunang kahikahan nga gisugdan ni Theodore Roosevelt. Ang kanal nagkonektar sa mga Atlantiko ug Pasipiko sa kadagatan ug gitugotan ang Estados Unidos nga paspas nga ibalhin ang mga barkong

3 HOW SHOULD AMERICA PROJECT ITS POWER AROUND THE WORLD?

Oceans and allows the United States to quickly shift its warships from one ocean to the other. It also serves as an important trade route.

Roosevelt expanded the Monroe Doctrine. President Monroe had declared that the Western Hemisphere was off limits to European nations. Roosevelt added his own Corollary in which he declared that the United States would intervene in Latin American nations when there were problems. The United States has done this multiple times. This American policy has not been particularly popular south of the border.

Theodore Roosevelt won the Nobel Peace Prize for helping to negotiate an end to the Russo-Japanese War.

President Taft followed Dollar Diplomacy. He wanted to use American economic power to influence other nations. This led to the development of the so-called banana republics. One notable example was Honduras where the American United Fruit Company manipulated the government in order to pay lower taxes.

President Wilson believed in Moral Diplomacy. He wanted people to decide on their own government. However, his idealism did not extend to American territories. When Mexican revolutionary Pancho Villa attacked an American town, Wilson sent the army into Mexico to try to catch him.

iggugubat gikan sa usa ka dagat hangtod sa lain. Nagsilbi usab kini hinungdanon nga ruta sa pamatigayon.

Gipadako ni Roosevelt ang Doktrina sa Monroe. Gipahayag ni Presidente Monroe nga ang Kasadpan sa Kalibutan adunay kalabotan sa mga nasud sa Europa. Gidugang ni Roosevelt ang iyang kaugalingon nga Corollary diin gipahayag niya nga ang Estados Unidos mangilabot sa mga nasud sa Latin American kung adunay mga problema. Ang Estados Unidos nahimo kini ng daghang mga beses. Kini nga Amerikano nga palisiya dili labi ka popular sa habagatan sa utlanan.

Si Theodore Roosevelt nakadaog sa Nobel Peace Prize alang sa pagtabang sa pag-negosasyon sa pagtapos sa Russo-Japanese War.

Gisundan ni Presidente Taft ang Dollar Diplomacy. Gusto niya nga gamiton ang gahum sa ekonomiya sa Amerika aron maiimpluwensyahan ang ubang mga nasud. Nagdul-on kini sa pag-uswag sa gitawag nga republika nga saging. Usa ka hinungdanon nga ehemple mao ang Honduras diin ang American United Fruit Company nagmaniobra sa gobyerno aron mabayran ang mas ubos nga buhis.

Si Presidente Wilson nagtuu sa Moral Diplomacy. Gusto niya nga ang mga tawo modesiyon sa ilang kaugalingon nga gobyerno. Bisan pa, ang iyang pagka-idealismo wala molihok sa mga teritoryo sa Amerika. Sa dihang giataki sa rebolusyonaryong panmilyang Pancho Villa ang usa ka lungsod sa Amerika, gipadala ni Wilson ang kasundalohan sa Mexico aron sulayan siya.

KEY CONCEPTS

Spheres of Influence: Nickname for the regions of China that were controlled by the various European nations. Within these zones, only one European power was permitted to carry out trade.

Banana Republic: A small nation dominated by foreign businesses. This nickname was used especially for Central American nations dominated by fruit growers based in the United States.

LOCATIONS

Panama Canal: Canal connecting the Atlantic and Pacific Oceans. It was an important success of President Theodore Roosevelt.

POLICIES

Open Door Policy: American policy at the turn of the century that stated that all of China would be open to trade, essentially ignoring the European spheres of influence.

Big Stick Diplomacy: Theodore Roosevelt's approach to foreign policy. He emphasized the threat of military force as a way to force other nations to accept American positions.

Roosevelt Corollary: Theodore Roosevelt's addition to the Monroe Doctrine in which he stated that the United States would act as policeman for the Americas.

Good Neighbor Policy: Policy promoted by Franklin Roosevelt and other presidents that contradicted the Roosevelt Corollary. It stated that the United States would respect the independence of Latin American nations.

Dollar Diplomacy: President Taft's approach to foreign policy. He emphasized the use of American financial power rather than the threat of military force.

Moral Diplomacy: President Wilson's approach to foreign policy. He emphasized the use of American power to promote democracy and self-rule.

PEOPLE AND GROUPS

John Hay: American Secretary of State who introduced the Open Door Policy.

Dr. Walter Reed: Army doctor who led the effort to eradicate mosquitos in Panama and make the area safe for the workers who built the Panama Canal.

Pancho Villa: Mexican revolutionary who led a raid on the town of Columbus in New Mexico leading to President Wilson launching an invasion of Mexico in an unsuccessful attempt to capture him.

EVENTS

Boxer Rebellion: 1899-1901 conflict between Chinese nationalists and Europeans, Japanese and Americans over control of China.

Russo-Japanese War: 1904 conflict between Russia and Japan. Theodore Roosevelt helped negotiate a peace treaty and won the Nobel Peace Prize for his efforts.

Great White Fleet: American fleet of battleships that sailed around the world between 1907 and 1909 to demonstrate American military might.

BUSINESSES

United Fruit Company: American company that dominated the economies of Central American nations leading to their being nicknamed Banana Republics. It is now called Chiquita Banana.

QUESTION ELEVEN , PART ONE

Did the IMPERIALIST ERA EXPAND or BETRAY America's FOUNDING IDEALS?

"We hold these truths to be self-evident, that all men are created equal, that they are endowed by their Creator with certain unalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness."

This is what Thomas Jefferson eloquently wrote in the Declaration of Independence in 1776, and the idea that all Americans should be granted an equal chance to pursue their own dreams has been something we have shared ever since. Millions of immigrants came to America because they knew that in the United States, they were guaranteed an equal chance.

But not all people who lived under the American flag were equal. In Puerto Rico, Guam, the Philippines, Samoa, Panama, Hawaii, Alaska and from time to time in China, Cuba, Mexico, the Dominican Republic, Haiti, Guatemala, Honduras, Columbia and many other places, people were subject to the authority of the United States government, but enjoyed none of the freedoms guaranteed to citizens of the 50 states. It is true that Alaska and Hawaii eventually gained statehood, and the Philippines gained independence. It is also true that Americans brought advances and improvements to many of the places they went. They built roads, schools, hospitals and government institutions. But at a cost, both in lives and lost respect.

What do you think? Did America's Imperialist Era expand or betray its founding ideals?

Gipanghimatuud namon nga kining mga kamatuuran nga mahimong dayag sa kaugalingon, nga ang tanan nga mga tawo gibuhut nga managsama, nga gihatagan sa ilang Magbubuhut sa pipila nga dili matugkad nga Mga Katungod, nga lakip niini ang Kinabuhi, Kalayaan ug ang pagpangagpas sa Kalipay.

Kini ang gisulat ni Thomas Jefferson sa Deklarasyon sa Kalayaan sa 1776, ug ang ideya nga ang tanan nga mga Amerikano kinahanglan hatagan ug parehas nga higayon sa pagtingihu sa ilang kaugalingon nga mga damgo usa ka butang nga atong gipakigbahin sukad. Minilyon sa mga imigrante ang mianhi sa Amerika tungod kay nahibal-an nila nga sa Estados Unidos, gigarantiyahan sila og parehas nga higayon.

Apan dili tanan nga mga tawo nga nagpuyo sa ilalum sa bandila sa Amerikano managsama. Sa Puerto Rico, Guam, Pilipinas, Samoa, Panama, Hawaii, Alaska ug matag karon ug unya sa China, Cuba, Mexico, Dominican Republic, Haiti, Guatemala, Honduras, Columbia ug daghan pang uban nga mga lugar, ang mga tawo nasakup sa awtoridad sa gobeyerno sa Estados Unidos, apan wala matagamtam ang mga kagawasan nga gigarantiyahan sa mga lungsuranon sa 50 nga estado. Tinuod nga ang Alaska ug Hawaii sa kadugyan nakakuha og kadaugan, ug ang Pilipinas nakakuha og kagawasan. Tinuod usab nga ang mga Amerikano nagdala mga kauswagan ug pag-uswag sa daghang mga lugar nga ilang giadtoan. Nagtukod sila mga dalan, eskulyahan, ospital ug mga institusyon sa gobeyerno. Apan sa usa ka gasto, sa kinabuhi ug nawala nga pagtahod.

Unsa ang imong gihunahuna? Ang pagpalambo ba sa imperialistang Era sa America nagpalapad o nagluib sa mga nag-una nga mga mithi?

www.inquiryhistory.com